

ЛУКА

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24														

ГЛАВА 1

Понеже мнозина предприеха да съчинят повест за съвършено потвърдените между нас събития,

² както ни ги предадоха ония, които отначало са били очевидци и служители на евангелското слово,

³ видя се добре и на мене, който изследвах подробно всичко от началото, да ти пиша наред за това, почтени Теофиле,

⁴ за да познаеш достоверността на това, в което си бил поучаван.

⁵ В дните на Юдейския цар Ирод имаше един свещеник от Авиевия отред, на име Захария; и жена му беше от Аароновите потомци, и се наричаше Елисавета.

⁶ Те и двамата бяха праведни пред Бога, като ходеха непорочно във всичките Господни заповеди и наредби.

⁷ И нямаха чадо, понеже Елисавета беше неплодна, а и двамата бяха в напреднала възраст.

⁸ И като свещенодействуваше той пред Бога по реда на своя отред,

⁹ по обичая на свещеничеството, нему се падна по жребие да влезе в Господния храм и да покади.

¹⁰ И в часа на каденето цялото множество на людете се молеше отвън.

¹¹ И яви му се ангел от Господа, стоящ отдясно на кадилния олтар.

¹² И Захарий като го видя, смути се, и страх го обзе.

¹³ Но ангелът му рече: Не бой се, Захари, защото твоята молитва е чута, и жена ти Елисавета ще ти роди син, когото ще наречеш Иоан.

¹⁴ Той ще ти бъде за радост и веселие; и мнозина ще се зарадват за неговото рождение.

¹⁵ Защото ще бъде велик пред Господа; вино и спиртно питие няма да пие; и ще се изпълни със Светия Дух още от зачатие си.

¹⁶ И ще обърне мнозина от израилтяните към Господа техния Бог.

¹⁷ Той ще предиде пред лицето Му в духа и силата на Илиия, за да обърне сърцата на бащите към чадата, и непокорните към мъдростта на праведните, да приготви за Господа благоразположен народ.

¹⁸ А Захария рече на ангела: По какво ще узная това? защото аз съм стар, и жена ми е в напреднала възраст.

¹⁹ Ангелът в отговор му каза: Аз съм Гавриил, който стои пред Бога; и съм изпратен

да ти говоря и да ти благовестя това.

20 И, ето, ще млъкнеш, и не ще можеш да говориш, до деня, когато ще се сбъдне това, защото не повярва думите ми, които ще се сбъднат своевременно.

21 И людете чакаха Захария, и се чудеха, че се бави в храма.

22 А когато излезе, не можеше да им продума; и те разбраха, че е видял видение в храма, защото той им правеше знакове и оставаше ням.

23 И като се навършиха дните на службата му, той отиде у дома си.

24 А след тия дни жена му Елисавета зачна; и криеше се пет месеца, като казваше:

25 Така ми стори Господ в дните, когато погледна милостиво, за да отнеме от човеците причината да ме корят.

26 А в шестия месец ангел Гавриил бе изпратен от Бога в галилейския град наречен Назарет,

27 при една девица, сгодена за мъж на име Иосиф от Давидовия дом; а името на девицата бе Мария.

28 И като дойде ангелът при нея, рече: Здравей благодатна! Господ е с тебе, [благословена си ти между жените].

29 А тя много се смути от думата му, и в недоумение беше какъв ли ще бъде тоя поздрав.

30 И ангелът ѝ рече: Не бой се, Марио, защото си придобила Божието благоволение.

31 И ето, ще зачнеш в утробата си и ще родиш син, Когото ще наречеш Исус.

32 Той ще бъде велик, и ще се нарече Син на Всевишния; и Господ Бог ще Му даде престола на баща Му Давида.

33 Ще царува над Якововия дом до века; и царството Му не ще има край.

34 А Мария рече на ангела: Как ще бъде това, тъй като мъж не познавам?

35 И ангелът в отговор ѝ рече: Светият Дух ще дойде върху ти, и силата на Всевишния ще те осени; за туй, и светото Онова, Коего ще се роди от тебе, ще се нарече Божий Син.

36 И, ето, твоята сродница Елисавета, и тя в старините си е зачала син; и това е шестият месец за нея, която се казваше неплодна.

37 Защото за Бога няма невъзможно нещо.

38 И Мария рече: Ето Господната слугиня; нека ми бъде според както си казал. И ангелът си отиде от нея.

39 През тия дни Мария стана и отиде бързо към хълмистата страна, в един Юдов град,

40 и влезе в Захариевата къща и поздрави Елисавета.

41 И щом чу Елисавета Марииния поздрав, младенецът заигра в утробата ѝ; и Елисавета се изпълни със Светия Дух,

42 и като извика със силен глас рече: Благословена си ти между жените, и благословен е плодът на твоята утроба!

43 И от какво ми е тая чест, да дойде при мене майката на моя Господ?

44 Защото, ето, щом стигна гласът на твоя поздрав до ушите ми, младенецът заигра радостно в утробата ми.

45 И блажена е тая, която е повярвала, че ще се сбъдне казаното ѝ от Господа.

46 И Мария каза: - Величае душата ми Господа,

47 И зарадва се духът ми в Господа Спасителя мой.

- 48 Защото погледна милостиво на низкото положение на слугинята Си; И, ето, от сега ще ме облажават всичките родове.
- 49 Защото Силният извърши за мене велики дела; И свето е Неговото име.
- 50 И, през родове и родове, Неговата милост. Е върху ония които Му се боят.
- 51 Извърши силни дела със Своята мишца; Разпръсна ония, които са горделиви в мислите на сърцето си.
- 52 Свали владетели от престолите им. И въздигна смирени.
- 53 Гладните напълни с блага. А богатите отпрати празни.
- 54 Помогна на слугата Си Израиля. За да помни да покаже Милост.
- 55 (Както бе говорил на бащите ни). Към Авраама и към неговото потомство до века.
- 56 А Мария, като преседя с нея около три месеца, върна се у дома си.
- 57 А на Елисавета се навърши времето да роди; и роди син.
- 58 И като чуха съседите и роднините й, че Господ показал към нея велика милост, радваха се с нея.
- 59 И на осмия ден дойдоха да обрежат детенцето; и щяха да го нарекат Захария, по бащиното му име.
- 60 Но майка му в отговор каза: Не, но ще се нарече Иоан.
- 61 И рекоха й: Няма никой в рода ти, който се нарича с това име.
- 62 И запитаха баща му със знакове, как би искал той да го нарекат.
- 63 А той поиска дъсчица и написа тия думи: Иоан е името му. И те всички се почудиха.
- 64 И на часа му се отвориха устата, и езикът му се развърза, и той проговори и благославяше Бога.
- 65 И страх обзе всичките им съсед; и за всичко това се говореше по цялата хълмиста страна на Юдея.
- 66 И всички, като чуха, пазеха това в сърцата си, казвайки: Какво ли ще бъде това детенце? Защото Господната ръка беше с него.
- 67 Тогава баща му Захария се изпълни със Светия Дух и пророкува, казвайки:
- 68 Благословен Господ, Израилевият Бог, Защото посети Своите люде, и извърши изкупление за тях.
- 69 И въздигна рог на спасение за нас В дома на слугата Си Давида,
- 70 (Както е говорил чрез устата на светите Си от века пророци).
- 71 Избавление от неприятелите ни и от ръката на всички които ни мразят,
- 72 За да покаже милост към бащите ни, И да спомни светия Свой завет,
- 73 Клетвата, с която се закле на баща ни Авраама.
- 74 Да даде нам, бидейки освободени от ръката на неприятелите ни. Да Му служим без страх,
- 75 В светост и правда пред Него, през всичките си дни.
- 76 Да! и ти, детенце, пророк на Всевишния ще се наречеш; Защото ще вървиш пред лицето на Господа да приготвиш пътищата за Него.
- 77 За да дадеш на Неговите люде да познаят спасение Чрез прощаване греховете им,
- 78 Поради милосърдието на нашия Бог, С което ще ни посети зора отгоре,
- 79 За да осияе седящите в тъмнина и в мрачна сянка; Така щото да отправи нозете

ни в пътя на мира.

⁸⁰ А детенцето растеше и крепнеше по дух; и беше в пустините до деня, когато се яви на Израиля.

ГЛАВА 2

А в ония дни излезе заповед от Кесаря Августа да се запише цялата вселена.

² Това беше първото записване откакто Квириний управляваше Сирия.

³ И всички отиваха да се записват, всеки в своя град.

⁴ И тъй, отиде и Иосиф от Галилея, от града Назарет, в Юдея, в Давидовия град, който се нарича Витлеем, (понеже той беше от дома и рода Давидов),

⁵ за да се запише с Мария, която беше сгодена за него, и беше непразна.

⁶ И когато бяха там, навършиха се дните ѝ да роди.

⁷ И роди първородния си Син, пови Го и положи Го в ясли, защото нямаше място за тях в гостилницата.

⁸ И на същото място имаше овчари, които живееха в полето, и пазеха нощна стража около стадото си.

⁹ И ангел от Господа застана пред тях, и Господната слава ги осия; и те се уплашиха много.

¹⁰ Но ангелът им рече: Не бойте се, защото, ето, благовестявам ви голяма радост, която ще бъде за всичките люде.

¹¹ Защото днес ви се роди в Давидовия град Спасител, Който е Христос Господ.

¹² И това ще ви бъде знакът: ще намерите Младенец повит и лежащ в ясли.

¹³ И внезапно заедно с ангела се намери множество небесно войнство, което хвалеше Бога, казвайки:

¹⁴ Слава на Бога във висините, И на земята мир между човеците, в които е Неговото благоволение.

¹⁵ Щом ангелите си отидоха от тях на небето, овচারите си рекоха един на друг: Нека отидем тогава във Витлеем, и нека видим това, що е станало, което Господ ни изяви.

¹⁶ И дойдоха бързо и намериха Мария и Иосифа, и Младенецът лежащ в яслите.

¹⁷ И като видяха, разказаха каквото им беше известно за това детенце.

¹⁸ И всички като чуа, се зачудиха за това, което овচারите им казаха.

¹⁹ А Мария спазваше всички тия думи, и размишляваше за тях в сърцето си.

²⁰ И овচারите се върнаха, славещи и хвалещи Бога за всичко, що бяха чули и видели, според както им беше казано.

²¹ И като се навършиха осем дни и трябваше да обрежат Детенцето, дадоха Му името Исус, както беше наречено от ангела преди да е било зачатото в утробата.

²² Като се навършиха и дните за очистването им, според Моисеевия закон, занесоха Го в Ерусалим, за да Го представят пред Господа,

²³ (както е писано в Господния закон, че "всеки първороден младенец от мъжки пол ще бъде свет на Господа"),

²⁴ и да принесат жертва според казаното в Господния закон "две гургулици, и две гълъбчета".

²⁵ И ето, имаше в Ерусалим един човек на име Симеон; и тоя човек бе праведен и благочестив, и чакаше утехата на Израиля; и Светият Дух беше в него.

- 26 Нему бе открито от Светия Дух, че няма да види смърт докле не види Христа Господен.
- 27 И по внушението на Духа той дойде в храма; и когато родителите внесоха детенцето Исус за да сторят за Него по обичая на закона,
- 28 той Го взе на ръцете си и благослови Бога, като каза: -
- 29 Сега, Владико, отпущаш слугата Си в мир. Според думата Си;
- 30 Защото видяха очите ми спасението,
- 31 Което си приготвил пред всички люде;
- 32 Светлина да просвещава народите, И слава на Твоите люде Израил.
- 33 А баща Му и майка Му се чудеха на това, което се говореше за Него.
- 34 И Симеон ги благослови, и рече на майка Му Мария: Ето, това детенце е поставено за падане и ставане на мнозина в Израиля, и за белег, против който ще се говори;
- 35 да! и на сама тебе меч ще прониже душата ти, за да се открият помислите на много сърца.
- 36 Имаше и някоя си Анна, Фануилова дъщеря, от Асировото племе, (тя беше в много напреднала възраст, като бе живяла с мъжа си седем години от девството си,
- 37 и беше вдовица за цели осемдесет и четири години), която не се отделяше от храма, дето нощем и денем служеше Богу в пост и молитва.
- 38 И тя, като се приближи в същия час, благодареше Богу и говореше за Него на всички, които ожидаха изкуплението на Ерусалим.
- 39 И като свършиха всичко, що беше според Господния закон, върнаха се в Галилея, в града си Назарет.
- 40 А Детенцето растеше, крепнеше, и се изпълваше с мъдрост; и Божията благодат бе на Него.
- 41 И родителите Му ходеха всяка година в Ерусалим за празника на пасхата.
- 42 И когато Той беше на дванадесет години, като отидоха по обичая на празника,
- 43 и като изкараха дните и се връщаха, Момчето Исус остана в Ерусалим, без да знаят родителите Му.
- 44 А те, понеже мислеха, че Той е с дружината, изминаха един ден път, като Го търсеха между роднините и познатите си.
- 45 И като не Го намериха, върнаха се в Ерусалим и Го търсеха.
- 46 И след три дни Го намериха в храма, седнал между законоучителите, че ги слушаше и ги запитваше.
- 47 И всички, които Го слушаха, се учудваха на разума Му и на отговорите Му.
- 48 И като Го видяха, смаяха се; и рече Му майка Му: Синко защо, постъпи тъй с нас? Ето, баща Ти и аз наскърбени Те търсехме.
- 49 А Той им рече: Защо да Ме търсите? Не знаете ли че трябва да се намеря около дома на Отца Ми?
- 50 А те не разбраха думата, която им рече.
- 51 И Той слезе с тях, и дойде в Назарет, и там им се покоряваше. А майка Му спазваше всички тия думи в сърцето си.
- 52 А Исус напредваше в мъдрост, в ръст и в благоволение пред Бога и човеците.

ГЛАВА 3

В петнадесетата година на царуването на Тиверия Кесаря, когато Понтий Пилат беше управител на Юдея, а Ирод четверовластник в Галилея, и брат му Филип четверовластник в Итурейската и Трахонитската страна, и Лисаний четверовластник в Авилиния,

² при първосвещенството на Анна Каиафа, Божието слово дойде до Иоана, Захариевия син, в пустинята.

³ И той отиваше по цялата страна около Иордан и проповядваше кръщение на покаяние за прощаване на греховете,

⁴ както е писано в книгата с думите на пророк Исаия: - "Глас на един, който вика в пустинята: Пригответе пътя за Господа, Прави направите пътеките Му.

⁵ Всяка долина ще се напълни, И всяка планина и хълм ще се сниши; Кривите пътеки ще станат прави. И неравните места гладки пътища;

⁶ И всяка твар ще види Божието спасение".

⁷ И тъй, той казваше на множествата, които излизаха да се кръщават от него: Рожби ехиднини! кой ви предупреди да бягате от идещия гняв?

⁸ Прочее, принасяйте плодове достойни за покаяние; и не почвайте да си думате, имаме Авраама за баща; защото ви казвам, че Бог може и от тия камъни да въздигне чада на Авраама.

⁹ А и брадвата лежи вече при корена на дърветата; и тъй, всяко дърво, което не дава добър плод, отсича се и в огън се хвърля.

¹⁰ И множествата го питаха, казвайки: Тогава какво да правим?

¹¹ А той в отговор им рече: Който има две ризи, нека даде на този, който няма; и който има храна, нека прави същото.

¹² Дойдоха и бирниците да се кръстят, и му рекоха: Учителю, ние какво да правим?

¹³ Той им каза: Не изисквайте нищо повече от това, що ви е определено.

¹⁴ Питаха го и военнослужещи, казвайки: А ние какво да правим? Каза им: Не насилвайте никого, нито наклеветявайте; и задоволявайте се със заплатите си.

¹⁵ И понеже людете бяха в недоумение, и всички размишляваха в сърцата си за Иоана, да не би той да е Христос,

¹⁶ Иоан отговори на всички, като каза: Аз ви кръщавам с вода, но иде Оня, Който е по-силен от мене, Комуто не съм достоен да развържа ремъка на обувката Му: Той ще ви кръсти със Светия Дух и с огън.

¹⁷ Той държи лопатата в ръката Си за да очисти добре гумното Си и да събере житото в житницата Си; а плявата ще изгори в неугасимия огън.

¹⁸ И с много други увещания той благовестяваше на людете.

¹⁹ А четверовластникът Ирод, бидейки изобличаван от него поради Иродиада, братовата си жена, и поради всичките други злини, които беше сторил Ирод,

²⁰ прибави над всичко друго и това, че затвори Иоана в тъмницата.

²¹ И когато се кръстиха всичките люде, като се кръсти и Исус и се молеше, отвори се небето,

²² и Светият Дух слезе върху Него в телесен образ като гълъб, който казваше: Ти си Моят възлюбен Син; в Тебе е Моето благоволение.

²³ И сам Исус беше на около тридесет години, когато почна да поучава, и, както мислеха, беше син на Иосифа; който бе син Илиев.

²⁴ А Илий, Мататов; Матат, Левиев; Левий, Мелхией; Мелхий, Яанайев; Яанай, Иосифов;

- ²⁵ Иосиф, Мататиев; Мататия, Амосов; Амос, Наумов; Наум, Еслиев; Еслий, Нагеев;
- ²⁶ Нагей, Маатов; Маат, Мататиев; Мататия, Семейнов; Семейн, Иосехов; Иосех, Иодов;
- ²⁷ Иода, Иоананов; Иоанан, Рисов; Риса, Зоровавелов; Зоровавел, Салатиилев; Салатиил, Нириев;
- ²⁸ Нирий, Мелхий; Мелхий, Адиев; Адий, Косамов; Косам, Елмадамов; Елмадам, Иров;
- ²⁹ Ир, Исусов; Исус, Елиезеров; Елиезер, Иоримов; Иорим, Мататов; Матат, Левиев;
- ³⁰ Левий, Симеонов; Симеон, Юдов; Юда, Иосифов; Иосиф, Иоанамов; Иоанам, Елиакимов;
- ³¹ Елиаким, Мелеев; Мелеа, Менев; Мена, Мататов; Матата, Натанов; Натан, Давидов;
- ³² Давид, Есеев; Есей, Овидов; Овид, Воозов; Вооз, Салмонов; Салмон, Наасонов;
- ³³ Наасон, Аминадавов; Аминадав, Арниев; Арний, Есронов; Есрон, Фаресов; Фарес, Юдов;
- ³⁴ Юда, Яковов; Яков, Исааков; Исаак, Авраамов; Авраам, Таров; Тара, Нахоров;
- ³⁵ Нахор, Сеарухов; Серух, Рагавов; Рагав, Фалеков; Фалек, Еверов; Евер, Салов;
- ³⁶ Сала, Каинанов; Каинан, Арфаксадов; Арфаксад, Симов; Сим, Ноев; Ное, Ламехов;
- ³⁷ Ламех, Матусалов; Матусал, Енохов; Енох, Яредов; Яред, Малелеилов; Малелеил, Каинанов;
- ³⁸ Каинан, Еносов; Енос, Ситов; Сит, Адамов; а Адам, Божий.

ГЛАВА 4

- А** Исус, пълен със Светия Дух, когато се върна в Иордан, бе воден от Духа из пустинята четиридесет дена,
- ² дете бе изкушаван от дявола. И не яде нищо през тия дни; и като се изминаха те, Той огладня.
- ³ И дяволът Му рече: Ако си Божий Син, заповядай на този камък да стане хляб.
- ⁴ А Исус му отговори: Писано е: "Не само с хляб ще живее човек, [но с всяко Божие слово"].
- ⁵ Тогава като Го възведе [на една планина] на високо и Му показва всичките царства на вселената, в един миг време, дяволът Му рече:
- ⁶ На Тебе ще дам всичката власт и слава на тия царства, (защото на мене е предадена, и аз я давам комуто ща), -
- ⁷ и тъй, ако ми се поклониш, всичко ще бъде Твое.
- ⁸ А Исус в отговор му каза: Писано е: "На Господа твоя Бог да се кланяш, и само Нему да служиш".
- ⁹ Тогава Го заведе в Ерусалим, постави Го на крилото на храма, и Му рече: Ако си Божий Син, хвърли се от тук долу;
- ¹⁰ защото е писано: - "Ще заповяда на ангелите Си за Тебе, да Те пазят;
- ¹¹ И на ръце ще Те дигат, Да не би да удариш о камък ногата Си".
- ¹² А Исус в отговор му рече: Казано е: "Да не изпитваш Господа твоя Бог".
- ¹³ И като изчерпа всяко изкушение, дяволът се оттегли от Него за известно време.

- 14** А Исус се върна в Галилея със силата на Духа; и слух се разнесе за Него по цялата околност.
- 15** И Той поучаваше по синагогите им; и всички Го прославяха.
- 16** И дойде в Назарет, дето беше отхранен, и по обичая си влезе в синагогата един съботен ден и стана да чете.
- 17** И подадоха Му книгата на пророк Исаия; и Той, като отвори книгата, намери мястото дето бе писано: -
- 18** "Духът на Господа е на Мене, Защото Ме е помазал да благовестявам на сиромасите; Прати Ме да проглася освобождение на пленниците, И прогледване на слепите, Да пусна на свобода угнетените,
- 19** Да проглася благоприятната Господна година".
- 20** И като затвори книгата, върна я на служителя и седна; а очите на всички в синагогата бяха впити в Него.
- 21** И почна да им казва: Днес се изпълни това писание във вашите уши.
- 22** И всички Му засвидетелствуваха, чудеши се на благодатните думи, които излизаха из устата Му. И думаха: Тоя не е ли Иосифовият син?
- 23** А той им рече: Без друго ще Ми кажете тая поговорка: Лекарю, изцери себе си; каквото сме чули, че става в Капернаум, стори го и тука в Своята родина.
- 24** И пак рече: Истина ви казвам, че никой пророк не е приет в родината си.
- 25** А казвам ви наистина, много вдовици имаше в Израил в дните на Илия, когато се затвори небето за три години и шест месеца, и настана голям глад по цялата земя;
- 26** А нито при една от тях не бе пратен Илия, а само при една вдовица в Сарепта сидонска.
- 27** Тъй също много прокажени имаше в Израил във времето на пророк Елисея; но никой от тях не бе очистен, а само сириеецът Нееман.
- 28** Като чуха това тия, които бяха в синагогата, всички се изпълниха с гняв,
- 29** и, като станаха изкараха Го вън из града, и заведоха Го при стръмнината на хълма, на който градът им беше съграден, за да Го хвърлят долу.
- 30** Но Той мина посред тях и си отиде.
- 31** И слезе в Галилейския град Капернаум, и поучаваше ги в съботен ден;
- 32** и учудваха се на учението Му, защото Неговото слово беше с власт.
- 33** И в синагогата имаше човек хванат от духа на нечист бяс; и той извика със силен глас:
- 34** Ех, какво имаш Ти с нас, Исусе Назарянине? Нима си дошъл да ни погубиш? Познавам Те Кой си Ти, Светият Божий.
- 35** Но Исус го смъмра, казвайки: Млъкни и излез из него. И бесът, като го повали насред, излезе из него, без да го повреди никак.
- 36** И всички се смаяха, и разговаряха се помежду си, думайки: Какво е това слово, дето Той с власт и сила заповядва на нечистите духове, и те излизат?
- 37** И слух се разнесе за Него по всичките околни места.
- 38** И като стана та излезе от синагогата, влезе в Симоновата къща. А Симоновата тъща беше хваната от силна треска; и молиха Го за нея.
- 39** И Той, като застана над нея, смъмра треската, и тя я остави; и на часа стана та им прислужваше.
- 40** И когато залязваше слънцето, всички, които имаха болни от разни болести, доведоха ги при Него; а Той, като положи ръце на всеки от тях, изцели ги.

- ⁴¹ Още и бесове с крясък излизаха из мнозина, и казваха: Ти си Божият Син. А Той ги мъмреше, и не ги оставяше да говорят, понеже знаеха, че Той е Христос.
- ⁴² И като се съмна, Той излезе и отиде в уединено място; а народът Го търсеше, дохождаше при Него, и искаше да Го задържи, за да си не отива от тях.
- ⁴³ Но той им рече: И на другите градове трябва да благовестя Божието царство, понеже за това съм изпратен.
- ⁴⁴ И проповядваше в Галилейските синагоги.

ГЛАВА 5

А веднъж, когато народът Го притискаше да слуша Божието слово, Той стоеше при Генисаретското езеро.

² И видя две ладии спрени край езерото; а рибарите бяха излезли от тях и изпираха мрежите си.

³ И като, влезе в една от ладии, която беше Симонова, помоли го да я отдалечи малко от сушата; и седна та поучаваше народа от ладията.

⁴ И като престана да говори рече на Симона: Оттегли ладията към дълбокото и хвърлете мрежите за ловитба.

⁵ А Симон в отговор рече: Учителю, цяла нощ се трудихме, и нищо не уловихме; но по Твоята дума ще хвърля мрежите.

⁶ И като сториха това, уловиха твърде много риба, така щото се прокъсваха мрежите им.

⁷ И извикаха съдружниците си от другата ладия да им дойдат на помощ; и те дойдоха и напълниха и двете ладии, до толкова, щото щяха да потънат.

⁸ А Симон Петър, като видя това, падна пред Исусовите колене и каза: Иди си от мене, Господи, защото съм грешен човек.

⁹ Понеже той и всички, които бяха с него, се учудиха на ловитбата на рибите що уловиха,

¹⁰ също и Яков и Иоан, синовете на Заведей, които бяха Симонови съдружници. А Исус рече на Симона: Не бой се; отсега човеци ще ловиш.

¹¹ И когато извлякоха ладии на сушата, оставиха всичко и отидоха след Него.

¹² И когато беше в един от градовете, ето, човек, който беше цял прокажен, като видя Исуса, падна на лицето си и Му се помоли, казвайки: Господи, ако искаш можеш да ме очистиш.

¹³ А Той простря ръка и се допря до него, и рече: Искам; бъди очистен. И на часа показата го остави.

¹⁴ И Той му заръча, никому да не каже това: Но, за свидетелство на тях, иди, каза, и се покажи на свещеника, и принеси за очистването си според както е заповядал Моисей.

¹⁵ Но още повече се разнасяше вестта за Него; и големи множества се събираха да слушат и да се изцеляват от болестите си.

¹⁶ А Той се оттегляше в пустините и се молеше.

¹⁷ И през един от тия дни, когато Той поучаваше, там седяха фарисеи и законоучители, надошли от всяко село на Галилея, Юдея и Ерусалим; и сила от Господа бе с Него да изцелява.

¹⁸ И ето мъже, които носеха на постелка един болен човек, който беше парализиран; и

опитаха се да го внесат вътре и да го сложат пред Него.

19 Но понеже не намериха през где да го внесат вътре, поради народа, качиха се на покрива, и през керемидите го спуснаха с постелката наред пред Исуса.

20 И Той като видя вярата им, рече: Човече прощават ти се греховете.

21 Тогава книжниците и фарисеите почнаха да се препират, казвайки: Кой е Тоя, Който богохулствува? Кой може да прощава грехове, освен един Бог?

22 Но Исус, като видя разискванията им, каза им в отговор: Защо разисквате в сърцата си?

23 Кое е по-лесно, да река: Прощават ти се греховете, или да река: Стани и ходи?

24 Но за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове, (рече на паралика): Казвам ти: Стани, дигни постелката си, и иди у дома си.

25 И на часа той стана пред тях, дигна това, на което лежеше, и отиде у дома си, като славеше Бога.

26 И те всички се учудиха и славеха Бога, и, изпълнени със страх, казваха: Днес видяхме пречудни неща.

27 След това Исус като излезе, видя един бирник, на име Левий, седящ в бирничеството, и рече му: Върви след Мене.

28 Той остави всичко, стана и тръгна след Него.

29 А Левий Му направи голямо угощение в къщата си; и имаше голямо множество бирници и други, които седяха на трапезата с тях.

30 А фарисеите и техните книжници роптаеха против учениците Му, казвайки: Защо ядете и пиете с бирниците и грешниците?

31 Исус в отговор им рече: Здравите нямат нужда от лекар, а болните.

32 Не съм дошъл да призова праведните, но грешните на покаяние.

33 И те Му рекоха: Иоановите ученици често постят и правят молитви, така и фарисейските, а Твоите ядат и пият.

34 Исус им рече: Можете ли да накарате сватбарите да постят докато е с тях младоженецът?

35 Ще дойдат, обаче, дни, когато младоженецът ще се отнеме от тях; тогава, през ония дни, ще постят.

36 Каза им още и притча: Никой не отдира крѣпка от нова дреха да я тури на вехта дреха; инак и новата дреха се съдира, и крѣпката от новата не прилича на вехтата.

37 И никой не налива ново вино в стари мехове; инак новото вино ще прѣсне меховете, и то само ще изтече, и меховете ще се изхабят.

38 Но трябва да се налива ново вино в нови мехове.

39 И никой, след като е пил старо вино, не иска ново, защото казва: Старото е по-добро.

ГЛАВА 6

И една събота, [първата след втория ден на пасхата], като минаваше Той през посеите, учениците Му късаха класове и ядяха, като ги стриваха с ръце.

2 А някои от фарисеите рекоха: Защо правите това, което не е позволено да се прави в събота?

3 Исус в отговор им рече: Не сте ли чели това, което стори Давид, когато огладня той и мъжете, които бяха с него,

- ⁴ как влезе в Божия дом, взе присъствениите хлябове и яде, даде и на ония, които бяха с него, които хлябове не е позволено никой да яде, а само свещениците?
- ⁵ И каза им: Човешкият Син е господар на съботата.
- ⁶ И в друга събота влезе в синагогата и поучаваше; и там имаше един човек, чиято дясна ръка бе изсъхнала.
- ⁷ И книжниците и фарисеите Го наблюдаваха, дали в събота ще го изцели, за да могат да Го обвинят.
- ⁸ Но Той знаеше помислите им, и каза на човека с изсъхналата ръка: Стани и се изправи наред. И той стана и се изправи.
- ⁹ Тогава им рече Исус: Питам ви: Какво е позволено да прави човек в събота? добро ли да прави или зло? да спаси ли живот, или да погуби?
- ¹⁰ И като ги изгледа всички, рече на човека: Простри ръката си. И той направи така; и ръката му оздравя.
- ¹¹ А те се изпълниха с луда ярост, и се разговаряха помежду си какво биха могли да сторят на Исуса.
- ¹² През ония дни Исус излезе на бърдото да се помоли, и прекара цяла нощ в молитва към Бога.
- ¹³ И като се съмна, повика учениците Си, и избра от тях дванадесет души, които и нарече апостоли:
- ¹⁴ Симона, когото и нарече Петър, и брат му Андрея, Якова и Иоана, Филипа и Вартоломея.
- ¹⁵ Матей и Тома, Якова Алфеев и Симона, наречен Зилот.
- ¹⁶ Юда, Якововия брат, и Юда Искаротски, който стана предател.
- ¹⁷ И като слезе заедно с тях, Той се спря на едно равно място; спряха се там и голямо множество от учениците Му и голяма навалица от люде от цяла Юдея и Ерусалим и от тирското и сидонското крайморие, които бяха дошли да Го чуят и да се изцелят от болестите си;
- ¹⁸ тоже и измъчваните от нечисти духове се изцеляваха.
- ¹⁹ И целият народ се стараеше да се допре до Него, защото сила излизаше от Него и изцеляваше всичките.
- ²⁰ И Той подигна очи към учениците Си и каза: Блажени вие сиромаси; защото е ваше Божието царство.
- ²¹ Блажени, които гладувате сега; защото ще се наситите. Блажени, които плачете сега, защото ще се разсмеете.
- ²² Блажени сте, когато ви намразят човеците, и когато ви отлъчват от себе си и ви похулят и отхвърлят името ви като лошо, поради Човешкия Син;
- ²³ възрадвайте се в оня ден и заиграйте, защото, ето, голяма е наградата ви на небесата; понеже бащите им така правеха на пророците.
- ²⁴ Но горко на вас богатите; защото сте приели вече утехата си.
- ²⁵ Горко на вас, които сега сте наситени; защото скоро ще изгладнеете. Горко на вас, които сега се смеете; защото ще жалее и ще плачете.
- ²⁶ Горко на вас, когато всички човеци ви захвалят; защото бащите им така правеха на лъжепророците.
- ²⁷ Но на вас, които слушате, казвам: Обичайте неприятелите си, правете добро на тия, които ви мразят,
- ²⁸ благославяйте тия, които ви кълнат, молете се за тия, които ви правят пакост.

- ²⁹ На този, който те плесне по едната буза, обърни и другата; и на този, който ти вземе горната дреха, не отказвай и ризата си.
- ³⁰ Дай на всеки, който ти поиска; и не изисквай нещата си от този, който ги отнема.
- ³¹ И както желаете да правят човеците на вас, така и вие правете на тях.
- ³² Понеже ако обичате само ония, които обичат вас, каква благодарност ви се пада? защото и грешниците обичат ония, които тях обичат.
- ³³ И ако правите добро само на ония, които на вас правят добро, каква благодарност ви се пада? защото и грешниците правят същото,
- ³⁴ И ако заемате само на тия, от които се надявате да вземете, каква благодарност ви се пада? защото и грешни на грешни заемат, за да вземат назад равното.
- ³⁵ Но вие обичайте неприятелите си, правете добро, и заемайте, без да очаквате да приемете назад; и наградата ви ще бъде голяма, и ще бъдете чада на Всевишния; защото Той е благ към неблагодарните и злите.
- ³⁶ Бъдете [прочее], милосърдни, както и Отец ваш е милосърден.
- ³⁷ Не съдете, и няма да бъдете съдени; не осъждайте, и няма да бъдете осъждани; прощавайте, и ще бъдете простени;
- ³⁸ давайте, и ще ви се дава; добра мярка, натъпкана, стърсена, препълнена ще ви дават в пазухата; защото с каквата мярка мерите, с такава ще ви се отмерва.
- ³⁹ Рече им една притча: Може ли слепец слепеца да води? Не ще ли паднат и двамата в яма?
- ⁴⁰ Ученикът не е по-горен от учителя си; а всеки ученик, когато се усъвършенствува ще бъде като учителя си.
- ⁴¹ И защо гледаш съчицата в око̀то на брата си, а не забелязваш гредата в твоето око?
- ⁴² Или как можеш да речеш на брата си: Брате, остави ме да извадя съчицата, която е в око̀то ти, когато ти сам не виждаш гредата, която е в твоето око? Лицемерецо! първо извади гредата от своето око, и тогава ще видиш ясно, за да извадиш съчицата, която е в братовото ти око.
- ⁴³ Защото няма добро дърво, което дава лош плод, нито пък лошо дърво, което дава добър плод.
- ⁴⁴ Понеже всяко дърво от своя плод се познава; защото не берат смокини от тръни, нито късат грозде от къпина.
- ⁴⁵ Добрият човек от доброто съкровище на сърцето си изнася доброто; а злият човек от злото си съкровище изнася злото; защото от онова, което препълва сърцето му, говорят неговите уста.
- ⁴⁶ И защо Ме зовете, Господи, Господи! и не вършите това, което казвам?
- ⁴⁷ Всеки, който дохожда при Мене, и слуша Моите думи, и ги изпълнява, ще ви покажа на кого прилича.
- ⁴⁸ Прилича на човек, който като построи къща, изкопа и задълбочи, и положи основа на канара; и когато стана наводнение, реката се устреми върху оная къща, но не можа да я поклати, защото беше здраво построена.
- ⁴⁹ А който слуша и не изпълнява, прилича на човек, който е построил къща на земята, без основа; върху която се устреми реката, и на часа рухна; и срутването на оная къща беше голямо.

ГЛАВА 7

След като свърши всичките Свої речи към людете, които Го слушаха {Гръцки: В ушите на людете.}, Исус влезе в Капернаум.

² А на някой си стотник слугата, който му беше мил, боледуваше на умирање.

³ И като чу за Исуса, изпрати до Него някои юдейски старейшини да Го помолят да дойде и оздрави слугата му.

⁴ Те, прочее, дойдоха при Исуса и Му се молеха усърдно, като казваха: Той заслужава да му сториш това;

⁵ защото обича нашия народ, и той ни е построил синагогата.

⁶ А когато Исус вървеше с тях и не беше вече далеч от къщата, стотникът изпрати до Него приятели да Му кажат: Господи, не си прави труд; защото не съм достоен да влезеш под стряхата ми;

⁷ затова нито счетох себе си достоен да дойда при Тебе; кажи само дума, и слугата ми ще оздравее.

⁸ Защото и аз съм човек поставен под власт, и имам подчинени на мен войници; и казвам на един: Иди; и той отива; и на друг: Дойди; и дохожда; и на слугата си: Направи това; и го прави.

⁹ Като чу това, Исус му се почуди; обърна се и рече на вървящия подир Него народ: Казвам ви, нито в Израил съм намерил толкова вяра.

¹⁰ И когато изпратените се върнаха в къщата, намериха слугата оздравял.

¹¹ А скоро след това, Исус отиде в един град наречен Наин; и с Него вървяха учениците Му и едно голямо множество.

¹² И когато се приближи до градската порта, ето, изнасяха мъртвец, едничък син на майка си, която беше и вдовица; и с нея имаше голямо множество от града.

¹³ И Господ, като я видя, смили се за нея и рече ѝ: Недей плака.

¹⁴ Тогава се приближи и се допря до носилото; а носачите се спряха. И рече: Момче, казвам ти, стани.

¹⁵ И мъртвият се подигна и седна, и почна да говори. И Исус го даде на майка му.

¹⁶ И страх обзе всички, и славеха Бога, казвайки: Велик пророк се издигна между нас; и Бог посети Своите люде.

¹⁷ И това, което казваха, се разнесе за Него по цяла Юдея и по цялата околност.

¹⁸ И учениците на Иоана му известиха за всичко това.

¹⁹ И Иоан повика двама от учениците си и ги прати при Господа да кажат: Ти ли си Оня, Който има да дойде, или друг да очакваме?

²⁰ И като дойдоха при Него човеците рекоха: Иоан Кръстител ни прати до Тебе да кажем: Ти ли си Оня, Който има да дойде, или друг да очакваме?

²¹ И в същия час Той изцели мнозина от болести и язви, и зли духове, и на мнозина слепи подари зрение.

²² Тогава в отговор им каза: Идете, и разкажете на Иоана това, което видяхте, и чухте, че слепи прогледват, куци прохождат, прокажени се очистват, и глухи прочуват; мъртви биват възкресени, и на сиромасите се проповядва благовестието.

²³ И блажен е оня, който не се съблазни в Мене.

²⁴ А когато си отидоха изпратените от Иоана, Исус почна да говори на народа за Иоана: Какво излязохте да видите в пустинята? тръстика ли от вятър разлюлявана.

²⁵ Но какво излязохте да видите? човек ли в меки дрехи облечен? Ето великолепно облечените и ония, които живеят разкошно, са в царските дворци.

- 26 Но какво излязохте да видите? пророк ли? Да, казвам ви, и повече от пророк.
- 27 Това е оня, за когото е писано: - "Ето, Аз изпращам вестителя Си пред Твоето лице, Който ще устрои пътя Ми пред Тебе".
- 28 Казвам ви: Между родените от жена няма по-голям от Иоана; обаче, по-малкият в Божието царство е по-голям от него.
- 29 (И всички люде и бирници, като чува това, признаха Божията правда, като бяха се кръстили с Иоановото кръщение.
- 30 А фарисеите и законниците осуетиха Божията воля спрямо себе си, като не бяха се кръстили от него).
- 31 А на какво да уподобя човеците от това поколение? и на какво приличат?
- 32 Те приличат на деца седящи на пазара, които викат едно на друго, казвайки: Свирихте ви, и не играхте; ридахме и не плакахте.
- 33 Защото Иоан Кръстител дойде, който нито хляб яде, нито вино пие, и казвате: Бяс има.
- 34 Дойде Човешкият Син, който яде и пие, и казвате: Ето, човек лаком и винопиец, приятел на бирниците и на грешниците.
- 35 Но пак мъдростта се оправдава от всичките си чада.
- 36 И един от фарисеите Го покани да яде с него; и Той влезе във фарисеевата къща и седна на трапезата.
- 37 И, ето, една жена от града, която беше грешница, като разбра, че седи на трапезата във фарисеевата къща, донесе алабастрен съд с миро.
- 38 И като застана отзад при нозете Му и плачеше, почна да облива нозете Му със сълзи и да ги изтрива с косата си, целуваше нозете Му, и мажеше ги с мирото.
- 39 А като видя това фарисеят, който Го бе поканил, думаше в себе си, казвайки: Тоя ако беше пророк, щеше да знае коя и каква е жената, която се допира до Него, че е грешница.
- 40 А Исус в отговор му рече: Симоне, имам нещо да ти кажа. А той рече: Учителю, кажи.
- 41 Някой си заеодавец имаше двама длъжника; единият дължеше петстотин динари, а другият петдесет.
- 42 И понеже нямаха с какво да му платят, той прости и на двамата. И тъй, кой от тях ще го обикне повече?
- 43 В отговор Симон рече: Мисля, че оня, комуто е простил повечето. А той му рече: Право си отсъдил.
- 44 И като се обърна към жената, рече на Симона: Видиш ли тая жена? Влязох в къщата ти, и ти вода за нозете Ми не даде; а тя със сълзи обля нозете Ми, и с косата си ги изтри.
- 45 Ти целувка ми не даде; а тя, откак съм влязъл не е престанала да целува нозете Ми.
- 46 Ти с масло не помаза главата Ми; а тя с миро помаза нозете Ми.
- 47 Затова ти казвам: Прощават ѝ се многото грехове; (защото тя обикна много); а комуто малко се прощава той малко обича.
- 48 И рече ѝ: Прощават ти се греховете.
- 49 И тия, които седяха с Него на трапезата, почнаха да казват помежду си: Кой е тоя, Който и греховете прощава?
- 50 И рече на жената: Твоята вяра те спаси; иди си с мир.

ГЛАВА 8

- И** скоро след това Исус ходеше по градове и села да проповядва и да благовестява Божието царство; и с Него бяха дванадесетте ученика,
- ² и някои жени, които бяха изцелени от зли духове и болести; Мария наречена Магдалина, от която бяха излезли седем беса,
- ³ и Иоана жената на Иродовия настойник Хуза и Сусана, и много други, които им услужваха с имота си.
- ⁴ И понеже се събра голямо множество, и дохождаха при Него от всеки град, рече с притча:
- ⁵ Сеячът излезе да сее семето си; и когато сееше, едно падна край пътя; и затъпка се, и небесните птици го изкълваха.
- ⁶ А друго падна на канарата; и щом поникна изсъхна, защото нямаше влага.
- ⁷ Друго пък падна в сред тръните; и заедно с него пораснаха тръните и го заглушиха.
- ⁸ А друго падна на добра земя и като порасна, даде стократен плод. Като каза това, извика: Който има уши да слуша, нека слуша.
- ⁹ А учениците Му Го попитаха за значението на тая притча.
- ¹⁰ Той каза: На вас е дадено да знаете тайните на Божието царство; а на другите се проповядва с притчи, тъй щото, като гледат да не виждат, и като слушат, да не разбират.
- ¹¹ Прочее, ето значението на притчата. Семето е Божието слово.
- ¹² А посяното край пътя са тия, които са слушали; тогава дохожда дяволът и отнема словото от сърцата им, да не би да повярват и се спасят.
- ¹³ Падналото на канарата са тия, които, когато чуят, приемат словото с радост; но те, като нямат корен, временно вярват, а когато настане изпитание, отстъпват.
- ¹⁴ Падналото в сред тръните са ония, които са слушали, и, като си отиват, заглъхват от грижи и богатства и житейски удоволствия и не дават узрял плод.
- ¹⁵ А посяното на добра земя са тия, които, като чуят словото, държат го в искрено и добро сърце, и дават плод с търпение.
- ¹⁶ И никой, като запали светило не го покрива със съд, нито го туря под легло; но го туря на светилник, за да видят светлината тия, които влизат.
- ¹⁷ Защото няма нещо тайно, което не ще стане явно, нито потаено, което не ще се узнае и не ще излезе на яве.
- ¹⁸ Затова, внимавайте как слушате; защото който има, нему ще се даде; а който няма, от него ще се отнеме и това, което мисли че има.
- ¹⁹ И дойдоха при него майка Му и братята Му, но поради множеството не можаха да се приближат до Него.
- ²⁰ И известиха Му: Майка Ти и братята Ти стоят вън и искат да Те видят.
- ²¹ А Той в отговор им рече: Майка Моя и братя Мои са тия, които слушат Божието слово и го изпълняват.
- ²² А в един от тия дни Той влезе в ладия с учениците Си, и рече им: Да минем на отвъдната страна на езерото. И отплуваха.
- ²³ А като плуваха, Той заспа; и ветрена буря се устреми върху езерото, и вълните ги заплашваха така щото бяха в опасност.
- ²⁴ И дойдоха, разбудиха Го и казаха: Наставниче! Наставниче! загиваме! А той се събуди и смъмра вятъра и развълнуваната вода; и успокоиха се, и настана тишина.

- ²⁵ И рече им: Где е вярата ви? А те уплашени се чудеха, и казваха си един на друг: Кой ли ще е Той, Който заповядва и на ветровете, и те Му се покоряват?
- ²⁶ И пристигнаха в герасинската страна, която е срещу Галилея.
- ²⁷ И като излезе на сушата, срещна Го от града някой си човек, който имаше бесове, и дълго време не беше обличал дреха, и в къщи не живееше, но в гробищата.
- ²⁸ Той, като видя Исуса, извика, падна пред Него, и рече със силен глас: Какво имаш Ти с мене, Исусе, Сине на Всевишния Бог? Моля Ти се недей ме мъчи.
- ²⁹ Защото Исус беше заповядал на нечистия дух да излезе от човека. Понеже много пъти бе го прихващал; и връзваха го с вериги и окови и го пазеха; но той разкъсваше връзките, и бесът го гонеше по пустините.
- ³⁰ Исус го попита: Как ти е името? А той каза: Легион; защото много бесове бяха влезли в него.
- ³¹ И молеха Го да не им заповяда да отидат в бездната.
- ³² А там имаше голямо стадо свини, което пасеше по хълма; и бесовете Го помолиха да им позволи да влязат в тях. И позволи им.
- ³³ И като излязоха бесовете из човека и влязоха в свините, стадото се спусна по стръмнината в езерото и се издави.
- ³⁴ А свинарите, като видяха станалото, прибягнаха и известиха за това в града и в селата.
- ³⁵ И като излязоха да видят станалото и дойдоха при Исуса, намериха човека, от когото бяха излезли бесовете, седнал при Исусовите нозе, облечен и смислен; и изплашиха се.
- ³⁶ И тия, които бяха видели това разказаха им как излекувал бесния.
- ³⁷ И цялото множество от герасинската околност Му се помоли да си отиде от тях, защото бяха обзети от голям страх; и Той влезе в ладията и се завърна.
- ³⁸ А човекът, от когото бяха излезли бесовете, молеше Му се да бъде с Него; но Исус го изпрати, като каза:
- ³⁹ Върни се у дома си и разкажи, какви неща ти стори Бог. И той отиде и разгласи, по целия град, какви неща му стори Исус.
- ⁴⁰ А когато се върна Исус, народът Го посрещна радостно, защото всички Го чакаха.
- ⁴¹ И, ето, дойде един човек на име Яир, който беше началник на синагогата, и падна пред Исусовите нозе и Му се молеше да влезе в къщата му;
- ⁴² защото имаше едничка дъщеря, на около дванадесет години, и тя беше на умирање. И когато отиваше, народът Го притискаше.
- ⁴³ И една жена, която имаше кръвотечение от дванадесет години, и бе иждивила за лекари целия си имот, без да може да се излекува от никого,
- ⁴⁴ се приближи изотзад и се допря до полата на дрехата Му; и на часа престана кръвотечението ѝ.
- ⁴⁵ И рече Исус: Кой се допря до Мене? И когато всички се отричаха, Петър и ония, които бяха с Него, казаха: Наставниче, народът Те притиска и гнети, [а Ти казваш: Кой се допря до Мене]?
- ⁴⁶ Но Исус каза: Някой се допря до Мене, защото Аз усетих, че сила излезе от мене.
- ⁴⁷ И жената, като видя, че не се укри, дойде разтреперана и падна пред Него и извика пред всичките люде, по коя причина се допря до Него, и как на часа оздравя.
- ⁴⁸ А Той ѝ рече: Дъщерьо, твоята вяра те изцели; иди си с мир.
- ⁴⁹ Докато той още говореше, дохожда някой си от къщата на началника на

синагогата и казва: Дъщеря ти умря; не затруднявай Учителя.

50 А Исус като дочу това, отговори му: Не бой се; само вярвай, и тя ще се избави.

51 И когато дойде в къщата, не остави никой да влезе с Него, освен Петра, Иоана, Якова и бащата и майката на момичето.

52 И всички плачеха и го оплакваха. А Той им рече: Не плачете; защото не е умряло, а спи.

53 А те Му се присмиваха, понеже знаеха, че е умряло.

54 Но Той го хвана за ръката, и извика: Момиче, стани!

55 И върна се духът му и то на часа стана; и Той заповяда да му дадат нещо да яде.

56 И родителите му се учудиха; а Той им заръча да не казват никому за станалото.

ГЛАВА 9

И като свика дванадесетте, даде им сила и власт над всички бесове, и да изцеляват болести.

2 И изпрати ги да проповядват Божието царство и да изцеляват болните.

3 И каза им: Не вземайте нищо за път, ни тояга, ни торба ни хляб, ни пари, нито да имате по две ризи.

4 И в която къща влезете там седете, и от там тръгвайте на път.

5 И ако някои не ви приемат, когато излизате от оня град отърсете и праха от нозете си за свидетелство против тях.

6 И те тръгнаха и отиваха по селата и проповядваха благовестието и изцеляваха на всякъде.

7 А четверовластникът Ирод чу за всичко що ставало и беше в недоумение; защото някои казваха, че Иоан е възкръснал от мъртвите;

8 други пък, че Илия се е явил; а други, че един от старовременните пророци е възкръснал.

9 И рече Ирод: Иоана аз обезглавих; но Кой е Тоя, за Когото слушам такива неща? И желаше да Го види.

10 И като се върнаха апостолите, разказаха на Исуса все що бяха извършили; и Той ги взе и се оттегли на саме [в уединено място] до един град наречен Витсаида.

11 А множествата като разбраха това, отидоха подире Му; и Той ги посрещна с готовност, и им говореше за Божието царство, и изцеляваше ония, които имаха нужда от изцеление.

12 И като почна денят да преваля, дванадесетте се приближиха и Му рекоха: Разпусни народа за да отидат в околните села и колиби да нощуват и да си намерят храна, защото тука сме в уединено място.

13 Но Той им каза: Дайте им вие да ядат. А те рекоха: Нямаме повече от пет хляба и две риби, освен, - да отидем ли и да купим храна за всички тия люде?

14 (Защото имаше около пет хиляди мъже). И каза на учениците Си: Накарайте ги да насядат на групи по петдесет души.

15 Те сториха така и накараха всички да насядат.

16 А той взе петте хляба и двете риби, и погледна към небето и ги благослови; и като ги разчупи, даваше на учениците да сложат пред народа.

17 И ядоха и всички се наситиха; и дигнаха къшеите, които им останаха, дванадесет коша.

- 18 И когато Той се молеше насаме, и учениците бяха с Него, попита ги, казвайки: Според както казва народът, Кой съм аз?
- 19 А в отговор те рекоха: Едни казват, че си Иоан Кръстител; а други - Илия; трети пък, - че един от старовременните пророци е възкръснал.
- 20 Тогава им каза: А според, както вие мислите, Кой съм аз? Петър в отговор рече: Божият Христос.
- 21 А Той им заръча, и заповяда да не казват никому, като рече:
- 22 Човешкият Син трябва много да пострада, и да бъде отхвърлен от старейшините, главните свещеници и книжниците, да бъде убит, и на третия ден да бъде възкресен.
- 23 Каза още и на всички: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден и нека Ме следва.
- 24 Защото който иска да спаси живота си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мене, той ще го спаси.
- 25 Понеже какво се ползва човек, ако спечели целия свят, а изгуби или оцети себе си?
- 26 Защото, ако се срамува някой от Мене и от думите Ми, то и Човешкият Син ще се срамува от него, когато дойде в Своята слава, и в славата на Отца и на Своите ангели.
- 27 А казвам ви наистина, има някои от тук стоящите, които никак няма да вкусят смърт докле не видят Божието царство.
- 28 И около осем дни след като каза това, Той взе със себе си Петра, Иоана и Якова, и се качи на планината да се моли.
- 29 И като се молеше, видът на лицето Му се измени и облеклото Му стана бяло и бляскаво.
- 30 И, ето двама мъже се разговаряха с Него; те бяха Моисей и Илия,
- 31 които се явиха в слава и говореха за смъртта {Гръцки: - Изхода} Му, която Му предстоеше да изпълни в Ерусалим.
- 32 А Петър и ония, които бяха с него, ги беше налегнал сън; но когато се разбудиха, видяха славата Му и двамата мъже, които стояха с Него.
- 33 И когато те се разделиха с Него, Петър рече на Исуса: Наставниче, добре е да сме тука: и нека направим три шатри, за Тебе една за Моисея една, и една за Илия без да знае какво дума.
- 34 И докато казваше това, дойде облак та ги засени; и учениците се уплашиха като влязоха в облака.
- 35 И дойде из облака глас който каза: Този е Моят Син, Избраник Мой; Него слушайте.
- 36 И когато престана гласът, Исус се намери сам. И те замълчаха, и през ония дни не казваха никому нищо от това, що бяха видели.
- 37 И на следния ден, когато слязоха от планината, срещна Го голямо множество.
- 38 И, ето, един човек от народа извика, казвайки: Учителю, моля Ти се да погледнеш на сина ми, защото ми е единствено чадо.
- 39 И, ето, дух го прехваща и той изведнъж закрепва и духът го сгърчва така, че той се запеня, и като го смазва, едвам го напуска.
- 40 И помолих Твоите ученици да го изгонят, но не можах.
- 41 Исус в отговор рече: О роде неверен и извратен! до кога ще бъда с вас и ще ви търпя? Доведи сина си тука.

- 42** И когато още идваше, бесът го тръшна и сгърчи силно; а Исус смъмра нечистия дух, изцели момчето, и върна го на баща му.
- 43** И всички се учудваха на Божието величие. А докато всички се чудеха на всичко което правеше, Той рече на учениците Си:
- 44** Вложете в ушите си тия думи, защото Човешкият Син ще бъде предаден в човешки ръце.
- 45** Но те не разбраха тая дума; тя бе скрита от тях за да не я разберат; а бояха се да Го попитат за тая дума.
- 46** И повдигна се между тях разискване, кой от тях ще бъде по-голям.
- 47** А Исус, като видя мисълта на сърцето им, взе едно детенце, постави го при Себе Си, и рече им:
- 48** Който приеме това детенце в Мое име, Мене приема; и който приеме Мене, приема Този който Ме е изпратил; защото който е най-малък между всички вас, той е голям.
- 49** А Иоан продума и рече: Наставниче, видяхме един човек да изгонва бесове в Твое име; и му запретихме, защото не следва с нас.
- 50** А Исус му рече: Недейте му запрещава; защото, който не е против вас откъм вас е.
- 51** И когато се навършваха дните да се възнесе, Той насочи лицето Си да пътува към Ерусалим.
- 52** И проводи пред Себе Си пратеници, които отидоха и влязоха в едно самарянско село да приготвят за Него.
- 53** Но не Го приеха, защото лицето Му беше обърнато към Ерусалим.
- 54** Като видяха това учениците Му Яков и Иоан, рекоха: Господи, искаш ли да заповядаме да падне огън от небето и да ги изтреби [както стори и Илиия]?
- 55** А Той се обърна и ги смъмра; [и рече: Вие не знаете на какъв сте дух; защото Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки души, но да спаси].
- 56** И отидоха в друго село.
- 57** А като вървяха в пътя, един човек Му рече: Ще те следвам дето и да идеш.
- 58** Исус му каза: Лисиците си имат леговища, и небесните птици гнезда; а Човешкият Син няма где глава да подслони.
- 59** А на друг каза: Върви след Мене. А той рече: Господи, позволи ми първо да отида и да погребя баща си.
- 60** Но Той му каза: Остави мъртвите да погребат своите мъртви; а ти иди и разгласявай Божието царство.
- 61** Рече и друг: Ще дойда след Тебе, Господи; но първо ми позволи да се сбогувам с домашните си.
- 62** А Исус му каза: Никой, който е турил ръката си на ралото и гледа назад, не е годен за Божието царство.

ГЛАВА 10

След това Господ определи други седемдесет души, и ги изпрати по двама пред Себе Си във всеки град и място гдето сам Той щеше да отиде.

2 И каза им: Жетвата е изобилна, а работниците малко; затова молете се на Господаря на жетвата да изпрати работници в жетвата Си.

- ³ Идете: ето, Аз ви изпращам като агнета посред вълци.
- ⁴ Не носете ни кесия, ни торба, ни обуца, и никого по пътя не поздравявайте.
- ⁵ И в която къща влезете, първо казвайте: Мир на този дом!
- ⁶ И ако бъде там някой син на мира, вашият мир ще почива на него; но ако няма, ще се върне на вас.
- ⁷ И в същата къща седете, и яжте и пийте каквото ви сложат; защото работникът заслужава своята заплата. Недейте се премества от къща в къща.
- ⁸ И като влизате в някой град, и те ви приемат, яжте каквото ви сложат,
- ⁹ и изцелявайте болните в него, и казвайте им: Божието царство е наближило до вас.
- ¹⁰ А като влезете в някой град, и те не ви приемат, излезте на улиците му и речете:
- ¹¹ И праха, който е полегнал по нозете ни от вашия град, ви отърсваме; но това да знаете, че Божието царство е наближило.
- ¹² Казвам ви: По-леко ще бъде наказанието на Содом в оня ден отколкото на този град.
- ¹³ Горко ти Хоразине! горко ти Витсаидо! защото, ако бяха се извършили в Тир и Сидон великите дела, които се извършиха у вас, отдавна те биха се покаяли, седящи във вретище и пепел.
- ¹⁴ Обаче на Тир и Сидон ще бъде по-леко в съда, отколкото на вас.
- ¹⁵ И ти, Капернауме, до небесата ли ще се издигнеш? до ада ще се смъкнеш.
- ¹⁶ Който слуша вас, Мене слуша; и който отхвърля вас, Мене отхвърля; а който отхвърля Мене, отхвърля Онзи, Който Ме е пратил.
- ¹⁷ И седемдесетте се върнаха с радост, и казаха: Господи, в Твоето име и бесовете се покоряват на нас.
- ¹⁸ А Той им рече: Видях Сатана паднал от небето като светкавица.
- ¹⁹ Ето, давам ви власт да настъпвате на змии, и на скорпии, и власт над цялата сила на врага; и нищо няма да ви повреди.
- ²⁰ Обаче, недейте се радва на това, че духовете ви се покоряват; а радвайте се, че имената ви са написани на небесата.
- ²¹ В същия час Исус се зарадва чрез Светия Дух, и каза: Благодаря Ти, Отче, Господи на небето и земята, за дето си утаил това от мъдрите и разумните, а си го открил на младенците. Да, Отче, защото така Ти се видя угодно.
- ²² Всичко Ми е предадено от Отца Ми; и освен Отец, никой не знае Кой е Синът; и никой не знае Кой е Отец, освен Синът и оня, комуто Синът би благоволил да Го открие.
- ²³ И като се обърна към учениците, рече частно: Блажени очите, които виждат това, което вие виждате.
- ²⁴ Защото ви казвам, че много пророци и царе пожелаха да видят това, което вие виждате, и не видяха, и да чуят това, което вие чувате: и не чуха.
- ²⁵ И, ето, някой законник стана и Го изпитваше, казвайки: Учителю, какво да правя за да наследя вечен живот?
- ²⁶ А Той му рече: Какво е писано в закона, как четеш?
- ²⁷ А той в отговор каза: "Да възлюбим Господа своя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила, и с всичкия си ум, и ближния си както себе си".
- ²⁸ Исус му рече: Право си отговорил; това стори, и ще живееш.
- ²⁹ Но той, понеже искаше да оправдае себе си, рече на Исуса: А кой е моят ближен?

³⁰ В отговор Исус каза: Някой си човек слизаше от Ерусалим в Ерихон; и налетя на разбойници, които го съблякоха и нараниха и отидоха си, като го оставиха полумъртъв.

³¹ А случайно някой си свещеник слизаше по път, и, като го видя, замина си от срещната страна.

³² Също и един левит, като стигна на това място и го видя, замина си от срещната страна.

³³ Но един самарянин, като пътуваше дойде на мястото дето беше той, и като го видя, смили се,

³⁴ приближи се и превърза раните му, като изливаше на тях масло и вино. После го качи на собственото си добиче, закара го в една гостилница и се погрижи за него.

³⁵ И на следния ден извади два динара и ги даде на гостилничаря и рече: Погрижи се за него; и каквото повече иждивиш, на връщане аз ще ти заплатя.

³⁶ Кой от тия трима ти се вижда да се е показал ближен на изпадналия всред разбойниците?

³⁷ Той рече: Онзи, който му показва милост. Исус му каза: Иди и ти прави също така.

³⁸ И като вървяха по пътя, Той влезе в едно село; и някоя си жена на име Марта Го прие у дома си.

³⁹ Тя имаше сестра на име Мария, която седна при нозете на Господа и слушаше словото Му.

⁴⁰ А Марта като се залисваше с много шетане, пристъпи и рече: Господи, не Те ли е грижа, че сестра ми ме остави сама да шетам? Кажи ѝ, прочее, да ми помогне.

⁴¹ Но Господ в отговор ѝ рече: Марто, Марто, ти се грижиш и безпокоиш за много неща;

⁴² но едно е потребно; и Мария избра добрата част, която не ще се отнеме от нея.

ГЛАВА 11

И когато Той се молеше на едно място, като престана, един от Неговите ученици Му рече: Господи, научи ни да се молим както и Иоан е научил своите ученици.

² А Той им каза: Когато се молите, думайте: Отче [наш, Който си на небесата], да се свети Твоето име; да дойде Твоето царство, [да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята];

³ давай ни всеки ден ежедневния ни хляб;

⁴ и прости греховете ни, защото и сами ние прощаваме на всеки наш длъжник; и не въвеждай ни в изкушение, [но избави ни от лукавия].

⁵ И каза им: Ако някой от вас има приятел и отиде при него посред нощ, и му рече: Приятелю, дай ми на заем три хляба,

⁶ понеже един мой приятел дойде у дома от път, и нямам какво да сложа пред него;

⁷ и ако той отвътре в отговор рече: Не ме безпокой; вратата е вече заключена, и децата ми са с мене на леглото; не мога да стана да ти дам;

⁸ казвам ви, че даже ако не стане да му даде, защото му е приятел, то поради неговата настойчивост ще стане и ще му даде колкото му трябва.

⁹ И Аз ви казвам: Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори.

¹⁰ Защото всеки, който иска получава; който търси, намира; и на онзи, който хлопа,

ще се отвори.

11 И кой е оня баща между вас, който, ако му поиска син му хляб, ще му даде камък? или ако му поиска риба, наместо риба, ще му даде змия?

12 или ако поиска яйце, ще му даде скорпия?

13 И тъй, ако вие, които сте зли знаете да давате блага на чадата си, колко повече Небесният Отец ще даде Светия Дух на ония, които искат от Него!

14 Веднъж Той изгонваше един ням бяс; и като излезе бесът, немият проговори и народът се почуди.

15 А някои от тях рекоха: Чрез началника на бесовете, Веелзевул, изгонва бесовете.

16 А други, изпитвайки Го, искаха от Него знамение от небето.

17 Но Той, като знаеше техните помисли, каза им: Всяко царство разделено против себе си, запустява, и дом разделен против себе си {Гръцки: Против дома.} пада.

18 Така, също, ако Сатана се раздели против себе си, как ще устои царството му? понеже казвате, че изгонвам бесовете чрез Веелзевула,

19 И ако Аз чрез Веелзевула изгонвам бесовете, вашите синове чрез кого ги изгонват? Затова, те ще ви бъдат съдии.

20 Но ако Аз с Божия пръст изгонвам бесовете, то Божието царство е достигнало до вас.

21 Когато силният въоръжен човек пази двора си, имотът му е в безопасност.

22 Но когато един по-силен от него нападне и му надвие, взема му всичкото оръжие, на което се е надявал, и разподеля каквото грабне от него.

23 Който не е с Мене, той е против Мене; и който не събира заедно с Мене, той разпилява.

24 Когато нечистият дух излезе от човека, той минава през безводни места и търси спокойствие; и като не намери, казва, ще се върна в къщата си отдето съм излязъл.

25 И като дойде, намира я пометена и наредена.

26 Тогава отива и, взема със себе си седем други духове по-зли от него, и като влязат, живеят там; и последното състояние на оня човек става по-лошо от първото.

27 Когато говореше това, една жена от множеството със силен глас Му рече: Блажена утробата, която Те е носила, и съсците, които си сукал.

28 А Той рече: По-добре кажи: Блажени ония, които слушат Божието слово и го пазят.

29 А когато народът се събираше около Него, почна да казва: Това поколение е нечестиво поколение; иска знамение, но друго знамение няма да му се даде, освен знамението на [пророка] Иона.

30 Защото както Иона стана знамение на ниневийците, така и Човешкият Син ще бъде на това поколение.

31 Южната царица ще се яви на съда с човеците от това поколение и ще ги осъди, защото дойде от краищата на земята да чуе Соломоновата мъдрост; а, ето, тук има повече от Соломона.

32 Ниневийските мъже ще се явят на съда с това поколение и ще го осъдят, защото се покаяха чрез Ионовата проповед; а, ето, тук има повече от Иона.

33 Никой, като запали светило, не го туря в зимника, нито под шиника, но на светилника, за да виждат светлината ония, които влизат.

34 Светило на тялото ти е твоето око; когато окото ти е здраво, то и цялото ти тяло е осветлено; а когато е болнаво, и тялото ти е в мрак.

35 Затова, внимавай, да не би светлината в тебе да е тъмнина.

- ³⁶ Ако, прочее, цялото твое тяло бъде осветено, без да има тъмна част, то цяло ще бъде осветено, както кога светилото се осветява със сиянието си.
- ³⁷ Като говореше, един фарисей Го покани да обядва у него; и Той влезе и седна на трапезата.
- ³⁸ Фарисеят се почуди, като видя, че Той не се уми първо преди обета.
- ³⁹ И Господ му каза: Сега вие фарисеите чистите външното на чашата и паницата! а вашето вътрешно е пълно с грабеж и нечестие.
- ⁴⁰ Несмислени! тоя, който е направил външното, не е ли направил и вътрешното?
- ⁴¹ По-добре чистете вътрешното; и ето, всичко ще ви бъде чисто.
- ⁴² Но горко на вас фарисеи! защото давате десетък от гйозума, от седефчето, и от всякакъв зеленчук, и пренебрегвате правосъдието и Божията любов. Но тия трябваше да правите а ония да не пренебрегвате.
- ⁴³ Горко вам фарисеи! защото обичате първите столове в синагогите и поздравите по пазарите.
- ⁴⁴ Горко вам! защото сте като гробове, които не личат, тъй щото човеците, които ходят по тях, не знаят.
- ⁴⁵ И един от законниците в отговор Му рече: Учителю, като казваш това, и нас кориш.
- ⁴⁶ А той каза: Горко и на вас, законниците, защото товарите човеците с бремена, които тежко се носят; а сами вие нито с един пръст не се допирате до бремената.
- ⁴⁷ Горко вам! защото градите гробниците на пророците, а бащите ви ги избиха.
- ⁴⁸ И тъй, вие свидетелствувате за делата на бащите си и се съгласявате с тях; защото те ги избиха, а вие им градите гробниците.
- ⁴⁹ Затова и Божията премъдрост рече: Ще им пращам пророци и апостоли и едни от тях ще убият и изгонят;
- ⁵⁰ за да се изиска от това поколение кръвта на всичките пророци, която е проливана от създаването на света, -
- ⁵¹ от кръвта на Авела до кръвта на Захария, който загина между олтара и светилището. Да! казвам ви, ще се изиска от това поколение.
- ⁵² Горко на вас, законници! защото отнехте ключа на знанието; сами вие не влязохте, и на влизащите попречихте.
- ⁵³ И като излезе оттам, книжниците и фарисеите почнаха яростно да Го преследват, и да Го предизвикват да говори за още много неща,
- ⁵⁴ като Го дебнеха, за да уловят нещо от думите Му.

ГЛАВА 12

Между това, като се събра едно многохилядно множество, до толкова, че един други се тъпчеха, Той почна да говори на учениците Си: Преди всичко пазете се от фарисейския квас, който е лицемерие.

- ² Няма нищо покрито, което не ще се открие, и тайно, което не ще се узнае.
- ³ Затова, каквото сте говорили в тъмно ще се чуе на видело; и каквото сте казали на ухо във вътрешните стаи ще се разгласи от покрива.
- ⁴ А на вас, Моите приятели, казвам: Не бойте се от тия, които убиват тялото, и след това не могат нищо повече да сторят.
- ⁵ Но ще ви предупредя от кого да се боите: бойте се от онзи, който, след като е

убил, има власт да хвърля в пъкъла, Да! казвам ви, от него да се боите.

⁶ Не продават ли се пет врабчета за два асария? и ни едно от тях не е забравено пред Бога.

⁷ Но вам и космите на главата са всички преброени. Не бойте се; вие сте много по-скъпи от врабчета.

⁸ И казвам ви: Всеки който изповяда Мене пред човеците, ще го изповяда и Човешкият Син пред Божиите ангели;

⁹ но ако се отрече някой от Мене пред човеците ще бъде отречен пред Божиите ангели.

¹⁰ И всекиму, който би казал дума против Човешкия Син, ще му се прости; но ако някой похули Светия Дух, няма да му се прости.

¹¹ И когато ви заведат в синагогите и пред началствата и властите, не се безпокойте как или какво ще говорите, или какво ще кажете.

¹² Защото Светият Дух ще ви научи в същия час, какво трябва да кажете.

¹³ И някой си от множеството Му рече: Учителю, кажи на брат ми да раздели с мене наследството.

¹⁴ А Той му каза: Човече, кой Ме е поставил съдия или делач над вас?

¹⁵ И каза им: Внимавайте и пазете се от всяко користолюбие; защото животът на човека не се състои в изобилието на имота му.

¹⁶ И каза им притча, като рече: Нивите на един богаташ родиха много плод.

¹⁷ И той размишляваше в себе си, думайки: Какво да правя? защото нямам где да събера плодовете си.

¹⁸ И рече: Ето какво ще направя: ще съборя житниците си и ще построя по-големи, и там ще събера всичките си жита и благата си.

¹⁹ И ще река на душата си: Душо, имаш много блага натрупани за много години; успокой се, яж, пий, весели се.

²⁰ А Бог му рече: Глупецо! тая нощ ще ти изискат душата; а това което си приготвил, чие ще бъде?

²¹ Така става с този, който събира имот за себе си, и не богатее в Бога.

²² Рече още на учениците Си: Затова ви казвам, не се безпокойте за живота си, какво ще ядете, нито за тялото си, какво ще облечете.

²³ Защото животът е повече от храната, и тялото от облеклото.

²⁴ Разгледайте враните, че не сеят, нито жънат; те нямат нито скривалище, нито житница, но пак Бог ги храни. Колко по-скъпи сте вие от птиците!

²⁵ И кой от вас може с грижене да прибави един лакът на ръста си?

²⁶ И тъй, ако и най-малкото нещо не можете стори, защо се безпокоите за друго?

²⁷ Разгледайте кремовеите как растат; не се трудят нито предат; но казвам ви, нито Соломон във всичката си слава не се е обличал както един от тях.

²⁸ И ако Бог така облича полската трева, която днес я има, а утре я хвърлят в пещ, колко повече ще облича вас, маловери!

²⁹ И тъй, не търсете какво да ядете и какво да пиете, и не се съмнявайте;

³⁰ защото всичко това търсят народите на света; а Отец ви знае, че се нуждаете от това.

³¹ Но търсете [Божие] царство и [всичко] това ще ви се прибави.

³² Не бой се, малко стадо, защото Отец ви благоволи да ви даде царството.

- 33 Продайте имота си и давайте милостиня; направете си кесии, които не овехтяват, неизчерпаемо съкровище на небесата, гдето крадец не се приближава, нито молец изяжда.
- 34 Защото гдето е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.
- 35 Кръстът ви да бъде препасан и светилниците ви запалени;
- 36 и сами вие да приличате на човеци, които чакат господаря си, когато се върне от сватба, за да му отворят незабавно, щом дойде и похлопа.
- 37 Блажени ония слуги, чиито господар ги намери будни, когато си дойде; истина ви казвам, че той ще се препаше, ще ги накара да седнат на трапезата и ще дойде да им прислужи.
- 38 И ако дойде на втора стража, или на трета стража, и ги намери така, блажени са ония слуги.
- 39 Но това да знаете, че ако домакинят беше знаел в кой час щеше да дойде крадецът, бдял би и не би оставил да му подкопаят къщата.
- 40 Бъдете, прочее, и вие готови; защото в час, когато го не мислите, Човешкият Син ще дойде.
- 41 Тогава Петър каза: Господи, само на нас ли казваш тая притча, или на всичките?
- 42 Господ каза: Кой е, прочее, онзи верен и благоразумен настойник, когото господарят му ще постави над домочадието си, да им дава на време определената храна?
- 43 Блажен онзи слуга, чиито господар, когато си дойде, го намери, че прави така.
- 44 Истина ви казвам, че ще го постави над целия си имот.
- 45 Но ако онзи слуга рече в сърцето си: Господарят ми се забави, и почне да бие момчетата, и момичетата, да яде, да пие и да се опива,
- 46 то господарят на онзи слуга ще дойде в ден, когато той не го очаква и в час, който не знае, и, като го бие тежко, ще определи неговата участ с неверните.
- 47 И онзи слуга, като е знаел волята на Господаря си, но не е приготвил нито постъпил по волята му, ще бъде много бит.
- 48 А онзи, който не е знаел и е сторил нещо, което заслужава бой, малко ще бъде бит. И от всеки, комуто много е дадено, много и ще се изисква; и комуто са много поверили, от него повече ще изискват.
- 49 Огън дойдох да хвърля на земята; и какво повече да искам, ако се е вече запалил?
- 50 Но имам кръщение, с което трябва да се кръстя; и колко се утеснявам докле се извърши!
- 51 Мислите ли, че съм дошъл да дам мир на земята? Не, казвам ви, но по-скоро раздяла.
- 52 Защото от сега нататък петима в една къща ще бъдат разделени, трима против двама, и двама против трима.
- 53 Ще се разделят баща против син, и син против баща; майка против дъщеря и дъщеря против майка; свекърва против снаха си, и снаха против свекърва си.
- 54 Казваше още на народа: Когато видите облак да се издига от запад, веднага казвате: Дъжд ще вали, и така става.
- 55 И когато духа южен вятър казвате: Ще стане жега; и става.
- 56 Лицемери! лицето на земята и на небето знаете да разтълкувате, а това време как не знаете да разтълкувате?

⁵⁷ А защо и от само себе си не съдите що е право?

⁵⁸ Защото, когато отиваш с противника си да се явиш пред управителя, постарай се по пътя да се отървеш от него, да не би да те завлече при съдията, и съдията да те предаде на служителя, и служителят да те хвърли в тъмница.

⁵⁹ Казвам ти, никак няма да излезеш от там докле не изплатиш и най-последното петаче.

ГЛАВА 13

В същото време присъствуваха някои, които известиха на Исуса за галилеяните, чиято кръв Пилат смесил с жертвите им.

² И Той в отговор им рече: Мислите ли, че тия галилеяни са били най-грешни от всичките галилеяни, понеже са пострадали така?

³ Казвам ви, не; но ако се не покаете, всички така ще загинете.

⁴ Или мислите ли, че ония осемнадесет души, върху които падна силоамската кула и ги уби, бяха престъпници повече от всички човеци, които живеят в Ерусалим?

⁵ Казвам ви, не; но ако не се покаете, всички така ще загинете.

⁶ Каза и тая притча: Някой си имаше в лозето си посадена смоковница; и дойде да търси плод на нея, но не намери.

⁷ И рече на лозаря: Ето три години как дохождам да търся плод на тая смоковница, но не намирам; отсеци я; защо да запразня земята?

⁸ А той в отговор му рече: Господарю, остави я и това лято, докле разкопая около нея и насипя тор;

⁹ и ако подир това даде плод, добре, но ако не, ще я отсечеш.

¹⁰ И една събота Той поучаваше в една от синагогите;

¹¹ и ето една жена, която имаше дух, който ѝ беше причинявал немощи за осемнадесет години; тя беше сгърбена и не можеше никак да се изправи.

¹² А Исус, като я видя, повика я и рече ѝ: Жено, освободена си от немощта си.

¹³ И положи ръце на нея; и на часа тя се изправи и славеше Бога.

¹⁴ А началникът на синагогата, като негодуваше за дето Исус в събота я изцели, проговаряйки рече на народа: Има шест дни, в които трябва да се работи; в тях, прочее, дохождайте и целете се, а не в съботен ден.

¹⁵ Но Господ в отговор му рече: Лицемери! в събота не отвързва ли всеки един от вас вола или осела си от яслите и го въвежда да го напоява?

¹⁶ А тая, като е Авраамова дъщеря, която Сатана е държал цели осемнадесет години, не трябваше ли да бъде развързана от тая връзка в съботен ден?

¹⁷ И като каза това, всичките Му противници се посрамираха, и целият народ се радваше за всичките славни дела, които се вършеха от Него.

¹⁸ Каза, прочее: На какво прилича Божието царство? и на що да го уподобя?

¹⁹ Прилича на синапово зърно, което човек взе и пося в градината си; и то растеше и стана дърво, и небесните птици се подслоняваха по клончетата му.

²⁰ И пак каза: На какво да уподобя Божието царство?

²¹ Прилича на квас, който жена взе и замеси в три мери брашно, докле вкисна всичкото.

²² И по пътя Си за Ерусалим, минаваше през градовете и през селата и поучаваше.

- 23** И някой си Му рече: Господи, малцина ли са, които се спасяват? А Той им каза:
- 24** Подвизавайте се да влезете през тесните врата; защото ви казвам, мнозина ще се стараят да влязат, и не ще могат,
- 25** след като стане домакинът и затвори вратата, и вие като останете вън, почнете да хлопате на вратата и да казвате: Господи отвори; а Той в отговор ви каже: Не ви зная откъде сте.
- 26** Тогава ще почнете да казвате: Ядохме и пихме пред Тебе; и в нашите улици си поучаваха.
- 27** А Той ще рече: Казвам ви, не зная откъде сте; махнете се от Мене всички вие, които вършите неправда.
- 28** Там ще бъде плач и скърцане със зъби, когато видите Авраама, Исаака, Якова и всички пророци в Божието царство, а себе си, изпъдени вън.
- 29** И ще дойдат от изток и запад, от север и юг, и ще седнат в Божието царство.
- 30** И, ето, има последни, които ще бъдат първи, и има първи, които ще бъдат последни.
- 31** В същия час дойдоха някои фарисеи, които Му казаха: Излез и иди си оттук, защото Ирод иска да Те убие,
- 32** И рече им: Идете, кажете на тая лисица: Ето изгонвам бесове, и изцелявам днес и утре, и в третия ден свършвам.
- 33** Обаче трябва днес и утре и други ден да пътувам; защото не е възможно пророк да загине вън от Ерусалим.
- 34** Ерусалиме! Ерусалиме! ти, който избиваш пророците, и с камъни убиваш пратените до тебе, колко пъти съм искал да събера твоите чада, както кокошка прибира пилците си под крилете си, но не искахте!
- 35** Ето, оставя се вам дома ви пуст; и казвам ви, няма да Ме видите до когато кажете: Благословен Който иде в Господното име.

ГЛАВА 14

Една събота, когато влезе да яде хляб в къщата на един от фарисейските началници, те Го наблюдаваха.

- 2** И ето, пред Него имаше някой си красничав човек.
- 3** И Исус продума на законниците и фарисеите, и рече: Позволено ли е да лекува някой в събота, или не?
- 4** А те мълчаха. И Той, като хвана човека, изцели го и го пусна.
- 5** И рече им: Ако паднеше оселът или волът на някого от вас в кладенец, не щеше ли той на часа да го извлече в съботен ден?
- 6** И не можаха да отговорят на това.
- 7** И като забелязваше как поканените избираха първите столове, каза им притча, думайки:
- 8** Когато те покани някой на сватба, не сядай на първия стол, да не би да е бил поканен от него по-почетен от тебе,
- 9** и дойде този, който е поканил и тебе и него, и ти рече: Отстъпи това място на този човек; и тогава ще почнеш със срам да заемаш последното място.
- 10** Но когато те поканят, иди и седни на последното място, и когато дойде този, който те е поканил, да ти рече: Приятелю, мини по-горе. Тогава ще имаш почит пред

всички тия, които седят с тебе на трапезата.

11 Защото всеки, който възвишава себе си, ще се смири, а който смирява себе си ще се възвиси.

12 Каза и на този, който Го беше поканил: Когато даваш обед или вечеря, недей кани приятелите си, ни братята си, ни роднините си, нито богати съседи, да не би и те да те поканят, и ти бъде отплатено.

13 Но когато даваш угощение, поканвай сиромаси, недъгави, куци, слепи;

14 и ще бъдеш блажен, защото, понеже те нямат с какво да ти отплатят, ще ти бъде отплатено във възкресението на праведните.

15 И като чу това един от седящите с Него, рече Му: Блажен онзи, който ще яде хляб в Божието царство.

16 А Той му рече: Някой си човек даде голяма вечеря и покани мнозина.

17 И в часа на вечерята изпрати слугата си да рече на поканените: Дойдете, понеже всичко е вече готово.

18 А те всички почнаха единодушно да се извиняват. Първият му рече: Купих си нива и трябва да изляза да я видя; моля ти се, извини ме.

19 Друг рече: Купих си пет чифта волове, и отивам да ги опитам; моля ти се извини ме.

20 А друг рече: Ожених се, и за това не мога да дойда.

21 И слугата дойде и каза това на господаря си. Тогава стопанинът разгневен рече на слугата си: Излез скоро на градските улици и пътеки, и доведи тука сиромасите, недъгавите, слепите и куците.

22 И слугата рече: Господарю, каквото си заповядал стана, и още място има.

23 И господарят рече на слугата: Излез по пътищата и по оградите, и колкото намериш накарай ги да влязат, за да се напълни къщата ми;

24 защото ви казвам, че никой от поканените, няма да вкуси от вечерята ми.

25 А големи множества вървяха, заедно с Него; и Той се обърна и им рече:

26 Ако дойде някой при Мене, и не намрази баща си и майка си, жена си, чадата си, братята си, и сестрите си, а още и собствения си живот, не може да бъде Мой ученик.

27 Който не носи своя кръст и не върви след Мене, не може да бъде Мой ученик.

28 Защото кой от вас, когато иска да съгради кула, не сяда първо да пресметне разноските, дали ще има с какво да я доизкара?

29 Да не би, като положи основа, а не може да доизкара, всички, които гледат да почнат да му се присмиват и да казват:

30 Този човек почна да гради, но не можа да доизкара.

31 Или кой цар, като отива на война срещу друг цар, не ще седне първо да се съветва, може ли с десет хиляди да стои против този, който иде срещу него с двадесет хиляди?

32 Иначе, докато другият е още далеч, изпраща посланици да искат условия за мир.

33 И тъй, ако някой от вас не се отрече от всичко що има, не може да бъде Мой ученик.

34 Прочее, добро нещо е солта, но ако самата сол обезсолее, с какво ще се поправи?

35 Тя не струва нито за земята, нито за тор; изхвърлят я вън. Който има уши да слуша, нека слуша.

ГЛАВА 15

А всичките бирници и грешници се приближаваха при Него да Го слушат.

² А фарисеите и книжниците роптаеха, казвайки: Тоя приема грешниците и яде с тях.

³ И той им изговори тая притча, като каза:

⁴ Кой от вас, ако има сто овце, и му се изгуби една от тях, не оставя деветдесетте и девет в пустинята, и не отива след изгубената докле я намери?

⁵ И като я намери, вдига я на рамената си радостен.

⁶ И като си дойде у дома свиква приятелите си и съседите си и им казва: Радвайте се с мене, че си намерих изгубената овца.

⁷ Казвам ви, че също така ще има повече радост на небето за един грешник, който се кае, нежели за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние.

⁸ Или коя жена, ако има десет драхми, и изгуби една драхма, не запалва светило, не помита къщата, и не търси грижливо докле я намери?

⁹ И като я намери, свиква приятелките и съседките си и казва: Радвайте се с мене, защото намерих драхмата, която бях изгубила.

¹⁰ Също така, казвам ви, има радост пред Божиите ангели за един грешник, който се кае.

¹¹ Каза още: Някой си човек имаше двама сина.

¹² И по-младият от тях рече на баща си: Тате, дай ми дела, който ми се пада от имота. И той им раздели имота.

¹³ И не след много дни по-младият син си събра всичко и отиде в далечна страна, и там разпиля имота си с разпуснатия си живот.

¹⁴ И като иждиви всичко, настана голям глад в оная страна; и той изпадна в лишение.

¹⁵ И отиде да се пристави на един от гражданите на оная страна, който го прати на полетата си да пасе свини.

¹⁶ И желаеше да се насити с рошковите, от които ядяха свините; но никой не му даваше.

¹⁷ А като дойде на себе си рече: Колко наемници на баща ми имат излишък от хляб, а пък аз умирам от глад!

¹⁸ Ще стана да ида при баща си и ще му река: Тате, съгреших против небето и пред тебе;

¹⁹ не съм вече достоен да се наричам твой син; направи ме като един от наемниците си.

²⁰ И стана и дойде при баща си. А когато бе още далеч, видя го баща му, смили се, и като се завтече, хвърли се на врата му и го целуваше.

²¹ Рече му синът: Тате, съгреших против небето и пред тебе; не съм вече достоен да се наричам, твой син.

²² Но бащата рече на слугите си: Скоро изнесете най-хубавата премяна и облечете го, и турете пръстен на ръката му и обуца на нозете му;

²³ докарайте угоеното теле и го заколете и нека ядем и се веселим;

²⁴ защото този мой син бе мъртъв, и оживя, изгубен бе, и се намери. И почнаха да се веселят.

²⁵ А по-старият му син беше на нивата; и като си идеше и се приближи до къщата, чу песни и игри.

- ²⁶ И повика един от слугите и попита, що е това.
- ²⁷ А той му рече: Брат ти си дойде; и баща ти закла угоеното теле, защото го прие здрав.
- ²⁸ И той се разсърди и не искаше да влезе и баща му излезе и го молеше.
- ²⁹ А той в отговор рече на баща си: Ето, толкова години ти работя, и никога не съм престъпил някоя твоя заповед; но на мене нито яре не си дал някога да се повеселя с приятелите си;
- ³⁰ а щом си дойде този твой син, който изпояде имота ти с блудниците, за него си заклал угоеното теле.
- ³¹ А той му каза: Синко ти си винаги с мене, и всичко мое твое е.
- ³² Но прилично беше да се развеселим и да се зарадваме; защото този твой брат бе мъртъв, и оживя, и изгубен бе, и се намери.

ГЛАВА 16

Каза още на учениците Си: Някой си богаташ имаше настойник, когото наклеветиха пред него, че разпилявал имота му.

- ² И той го повика и му рече: Какво е това що слушам за тебе? Дай сметка за настойничеството си; защото не можеш вече да бъдеш настойник.
- ³ Тогава настойникът си рече: Що да сторя, тъй като господарят ми отнема от мене настойничеството? Нямам сила да копая, да прося срам ме е.
- ⁴ Сетих се що да сторя, за да ме приемат в къщите си, когато бъда отстранен от настойничеството.
- ⁵ И тъй, като повика всеки от длъжниците на господаря си, каза на първия: Колко дължиш на господаря ми?
- ⁶ А той рече: Сто мери масло. И каза му: Вземи записа си и седни скоро та пиши петдесет.
- ⁷ После каза на друг: А ти колко дължиш? И той рече: Сто мери жито. Казва му: Вземи записа си и пиши осемдесет.
- ⁸ И господарят му похвали неверния настойник за гдето остроумно постъпил; защото човеците на тоя век са по-остроумни спрямо своето поколение от просветените чрез виделината.
- ⁹ И Аз ви казвам, спечелете си приятели посредством несправедното богатство, та, когато се привърши, да ви приемат във вечните жилища.
- ¹⁰ Верният в най-малкото и в многото е верен, а неверният в най-малкото и в многото е неверен.
- ¹¹ И тъй, ако в несправедното богатство не бяхте верни, кой ще ви повери истинското богатство?
- ¹² И ако в чуждото не бяхте верни, кой ще ви даде вашето?
- ¹³ Никой служител не може да служи на двама господари; защото или ще намрази единия и другия ще обикне, или ще се привърже към единия а другия ще презира. Не можете да служите на Бога и на мамона.
- ¹⁴ Всичко това слушаха фарисеите, които бяха сребролюбци, и Му се присмиваха.
- ¹⁵ И рече им: Вие сте, които се показвате праведни пред човеците; но Бог знае сърцата ви; защото онова, което се цени високо между човеците, е мерзост пред Бога.

- 16** Законът и пророците бяха до Иоана; оттогава Божието царство се благовестува, и всеки на сила влиза в него.
- 17** Но по-лесно е небето и земята да преминат, отколкото една точка от закона да падне.
- 18** Всеки, който напусне жена си, и се ожени за друга, прелюбодействува; и който се жени за напусната от мъж, той прелюбодействува.
- 19** Имаше някой си богаташ който се обличаше в мораво и висон, и всеки ден се веселеше бляскаво.
- 20** Имаше и един сиромаш, на име Лазар, покрит със струпеи, когото туряха да лежи пред портата му,
- 21** като желаше да се нахрани от падналото от трапезата на богаташа; и кучетата дохождаха и лижеха раните му.
- 22** Умря сиромашът; и ангелите го занесоха в Авраамовото лоно. Умря и богаташът и бе погребан.
- 23** И в пъкъла, като беше на мъки и повдигна очи, видя отдалеч Авраама и Лазара в неговите обятия.
- 24** И той извика, казвайки: Отче Аврааме, смили се за мене, и изпрати Лазара да натопи края на пръста си във вода и да разхлади езика ми; защото съм на мъки в тоя пламък.
- 25** Но Авраам рече: Синко, спомни си, че ти си получил своите блага приживе, така и Лазар злините; но сега той тук се утешава, а ти се мъчиш.
- 26** И освен всичко това, между нас и вас е утвърдена голяма бездна, така, че ония, които биха искали да минат оттук към вас, да не могат, нито пък оттам да преминат към нас.
- 27** А той рече: Като е тъй, моля ти се, отче, да го пратиш в бащиния ми дом;
- 28** защото имам петима братя, за да им засвидетелствува, да не би да дойдат и те на това мъчително място.
- 29** Но Авраам каза: Имат Моисея и пророците; нека слушат тях.
- 30** А той рече: Не отче Аврааме; но ако отиде при тях някой от мъртвите, ще се покаят.
- 31** И той му каза: Ако не слушат Моисея и пророците, то и от мъртвите да възкръсне някой, пак няма да се убедят.

ГЛАВА 17

И рече на учениците Си: Не е възможно да не дойдат съблазните; но горко на онзи, чрез който дохождат!

- 2** По-добре би било за него да се окачи един голям воденичен камък на врата му и да бъде хвърлен в морето, а не да съблазни един от тия малките.
- 3** Внимавайте на себе си. Ако прегреши брат ти, смърри го; и ако се покае прости му.
- 4** И седем пъти на ден ако ти сгреши, и седем пъти се обърне към тебе и каже: Покаявам се, прощавай му.
- 5** И апостолите рекоха на Господа: Придай ни вяра.
- 6** А Господ рече: Ако имате вяра колкото синапово зърно, казали бихте на тая черница: Изкорени се и насади се в морето, и тя би ви послушала.
- 7** А кой от вас, ако има слуга да му оре или да му пасе, ще му рече веднага, щом си

дойде от нивата: Влез да ядеш?

⁸ Напротив не ще ли му рече: Пригответи нещо да вечерям, стегни се та ми пошетай, докато ям и пия, и подир това ти ще ядеш и пиеш?

⁹ Нима ще благодари на слугата за дето е извършил каквото е било заповядано? [Не вярвам].

¹⁰ Също така и вие, когато извършите все що ви е заповядано, казвайте: Ние сме безполезни слуги; извършихме само това, което бяхме длъжни да извършим.

¹¹ И в пътуването Си към Ерусалим Той минаваше границата между Самария и Галилея.

¹² И като влизаше в едно село, срещнаха Го десетина прокажени, които, като се спряха отдалеч,

¹³ извикаха със силен глас, казвайки: Исусе наставниче, смили се за нас!

¹⁴ И като ги видя, рече им: Идете, покажете се на свещениците. И като отиваха, очистиха се.

¹⁵ И един от тях, като видя, че изцеля, върна се и със силен глас славеше Бога,

¹⁶ и падна на лице при нозете на Исуса и Му благодареше. И той бе самарянин.

¹⁷ А Исус в отговор му рече: Нали се очистиха десетимата? а где са деветимата?

¹⁸ Не намериха ли се други да се върнат и въздадат слава на Бога, освен тоя иноплеменик?

¹⁹ И рече му: Стани и си иди; твоята вяра те изцели.

²⁰ А Исус попитан от фарисеите, кога ще дойде Божието царство, в отговор им каза: Божието царство не иде така щото да се забелязва;

²¹ нито ще рекат: Ето тук е! или Там е! защото, ето Божието царство е всред вас.

²² И рече на учениците: Ще дойдат дни, когато ще пожелаете да видите поне един от дните на Човешкия Син, и няма да видите.

²³ И като ви рекат: Ето, тук е! да не отидете, нито да тичате подире им.

²⁴ Защото, както светкавицата, когато блесне от единия край на хоризонта, свети до другия край на хоризонта, така ще бъде и Човешкият Син в Своя ден.

²⁵ Но първо Той трябва да пострада много и да бъде отхвърлен от това поколение.

²⁶ И както стана в Ноевите дни, така ще бъде и в дните на Човешкия Син;

²⁷ ядяха, пиеха, женеха се и се омъжваха до деня, когато Ное влезе в ковчега, и дойде потопът и ги погуби всички.

²⁸ Така също, както стана в Лотовите дни; ядяха, пиеха, купуваха, продаваха, садяха и градяха,

²⁹ а в деня, когато Лот излезе от Содом, огън и сяра наваляха от небето и ги погубиха всички, -

³⁰ подобно на това ще бъде и в деня, когато Човешкият Син ще се яви.

³¹ В оня ден, който се намери на къщния покрив, ако вещите му са в къщи, да не слиза да ги вземе; също и който е на нива да не се връща назад.

³² Помнете Лотовата жена.

³³ Който иска да спечели живота {Или: Душата} си, ще го изгуби; а който го изгуби, ще го опази.

³⁴ Казвам ви, в онази нощ двама ще бъдат на едно легло; единият ще се вземе, а другият ще се остави.

³⁵ Две жени ще мелят заедно; едната ще се вземе, а другата ще се вземе, а

другата{Повторението на тези думи вероятно е печатна грешка в изданието от 1940 г.} ще се остави.

³⁶ [Двама ще бъдат на нива; единият ще се вземе, а другият ще се остави].

³⁷ Отговарят Му, казвайки: Къде, Господи? А Той им рече: Където е трупът, там ще се съберат и орлите.

ГЛАВА 18

Каза им една притча как трябва всякога да се молят, да не ослабват, думайки:

² В някой си град имаше един съдия, който от Бога се не боеше и човека не зачиташе.

³ В същия град имаше и една вдовица, която дохождаше при него и му казваше: Отдай ми правото спрямо противника ми.

⁴ Но той за известно време не искаше. А после си каза: При все, че от Бога не се боя и човеците не зачитам,

⁵ пак, понеже тая вдовица ми досажда, ще ѝ отдам правото, да не би да ме измори с безкрайното си дохождане.

⁶ И Господ рече: Слушайте що каза несправедният съдия!

⁷ А Бог няма ли да отдаде правото на Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, ако и да се бави спрямо тях?

⁸ Казвам ви, че ще им отдаде правото скоро. Обаче, когато дойде Човешкият Син ще намери ли вяра на земята?

⁹ И на някои, които уповаваха на себе си, че са праведни, и презираха другите, каза и тая притча:

¹⁰ Двама души възлязоха в храма да се помолят, единият фарисей, а другият бирник.

¹¹ Фарисеят, като се изправи, молеше се в себе си така: Боже, благодаря Ти, че не съм като другите човеци, грабители, несправедни, прелюбодейци и особено не като тоя бирник.

¹² Постя дважд в седмицата, давам десетък от всичко що придобия.

¹³ А бирникът като стоеше издалеч, не щеше нито очите си да подигне към небето, но удряше се в гърди и казваше: Боже бъди милостив към мене грешника.

¹⁴ Казвам ви, че този слезе у дома си оправдан, а не онзи; защото всеки, който възвишава себе си, ще се смири, а който смирява себе си, ще се възвиси.

¹⁵ Донесоха още при Него младенците си, за да се докосне до тях; а учениците, като видяха, смъмриха ги.

¹⁶ Но Исус ги повика и рече: Оставете дечицата да дойдат при Мене и не ги възпирайте; защото на такива е Божието царство.

¹⁷ Истина ви казвам: Който не приеме, като детенце, Божието царство, той никак няма да влезе в него.

¹⁸ И някой си началник Го попита, казвайки: Благ Учителю, какво да сторя за да наследя вечен живот?

¹⁹ А Исус му рече: Защо Ме наричаш благ? Никой не е благ, освен един Бог.

²⁰ Знаеш заповедите: "Не убивай"; "Не кради"; "Не лъжесвидетелствуй"; "Почитай баща си и майка си";

²¹ А той каза: Всичко това съм опазил от младостта си.

- ²² Исус, като го чу, рече му: Едно още ти не достига. Продай все що имаш и раздай го на сиромасите и ще имаш съкровище на небето; дойди и Ме следвай.
- ²³ И той, като чу това наскърби се много, защото беше твърде богат.
- ²⁴ И Исус като го видя, каза: Колко мъчно ще влязат в Божието царство, ония които имат богатство!
- ²⁵ Защото по-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство.
- ²⁶ А ония, които чува това рекоха: Тогава кой може да се спаси?
- ²⁷ А Той каза: Невъзможното за човеците за Бога е възможно.
- ²⁸ А Петър рече: Ето, ние оставихме своето и Те последвахме.
- ²⁹ А Той им рече: Истина ви казвам, няма никой, който да е оставил къща, или жена, или братя, или родители, или чада, заради Божието царство,
- ³⁰ който да не получи многократно повече в сегашно време, а в идещия свят вечен живот.
- ³¹ И като взе дванадесетте при Себе Си, рече им: Ето, възлизаме в Ерусалим, и ще се изпълни, в Човешкия Син, всичко що е писано чрез пророците.
- ³² Защото ще бъде предаден на езичниците, които ще Му се поругаят, и безсрамно ще Го оскърбят, и ще Го заплуют,
- ³³ и, когато Го бият, ще Го убият; и на третия ден ще възкръсне.
- ³⁴ Но те не разбираха нищо от това; и тая дума беше скрита за тях, и не разбираха това, което се казваше.
- ³⁵ А когато Той се приближаваше до Ерихон, един слепец седеше край пътя да проси.
- ³⁶ И като чу, че минава народ, попита какво е това.
- ³⁷ И казаха му, че Исус Назарянинът минава.
- ³⁸ Тогава той извика, казвайки: Исусе, сине Давидов, смили се за мене!
- ³⁹ А тия, които вървяха отпред го смъмриха, за да млъкне; но той още повече викаше: Сине Давидов, смили се за мене!
- ⁴⁰ И тъй, Исус се спря и заповяда да Му го доведат. И като се приближи попита го:
- ⁴¹ Какво искаш да ти сторя? А той каза: Господи да прогледам.
- ⁴² Исус му рече: Прогледай; твоята вяра те изцели.
- ⁴³ И той веднага прогледа, и тръгна веднага след Него, като славеше Бога. И всичките люде, като видяха това въздадоха хвала на Бога.

ГЛАВА 19

След това Исус влезе в Ерихон, и минаваше през града.

- ² И, ето, един човек, на име Закхей, който беше началник на бирниците, и богат,
- ³ искаше да види Исуса Кой е, но не можеше поради народа, защото беше малък на ръст.
- ⁴ И завтече се напред и се покачи на една черница за да Го види; понеже през оня път щеше да мине.
- ⁵ Исус като дойде на това място, погледна нагоре и му рече: Закхее, слез скоро, защото днес трябва да престоя у дома ти.
- ⁶ И той побърза да слезе, и прие Го с радост.

- ⁷ И като видяха това, всички роптаеха, казвайки: При грешен човек влезе да преседи.
- ⁸ А Закхей стана и рече на Господа: Господи, ето от сега давам половината от имота си на сиромасите; и ако някак съм ограбил някого, връщам му четворократно.
- ⁹ И Исус му рече: Днес стана спасение на този дом; защото и този е Авраамов син.
- ¹⁰ Понеже Човешкият Син дойде да потърси и да спаси погиналото.
- ¹¹ И като слушаха това, Той прибави и каза една притча, защото беше близо до Ерусалим, и те си мислеха, че Божието царство щеше веднага да се яви.
- ¹² Затова каза: Някой си благородник отиде в далечна страна да получи за себе си царска власт, и да се върне.
- ¹³ И повика десетима от слугите си и даде им десет мнаси; и рече им: Търгувайте с това докле дойда.
- ¹⁴ Но неговите граждани го мразеха, и изпратиха след него посланици да кажат: Не щем този да царува над нас.
- ¹⁵ А като получи царската власт и се върна, заповяда да му повикат ония слуги, на които бе дал парите за да знае какво са припечелили чрез търгуване.
- ¹⁶ Дойде, прочее, първият и рече: Господарю, твоята мнаса спечели десет мнаси.
- ¹⁷ И рече му: Хубаво, добри слуго! понеже на твърде малкото се показва верен, имай власт над десет града.
- ¹⁸ Дойде и вторият и рече: Господарю, твоята мнаса принесе пет мнаси.
- ¹⁹ А рече и на него: Бъди и ти над пет града.
- ²⁰ Дойде и друг и рече: Господарю, ето твоята мнаса, която пазех скътана в кърпа;
- ²¹ Защото се боях от тебе, понеже си строг човек; задигаш това, което не си положил, и жънеш, което не си посял.
- ²² Господарят му казва: От устата ти ще те съдя, зли слуго. Знаел си, че съм строг човек, който задигам това, което не съм положил, и жъна което не съм сял;
- ²³ тогава защо не вложи парите ми в банката, и аз като си дойдех, щях да ги прибера с лихвата?
- ²⁴ И рече на предстоящите: Вземете от него мнасата, и дайте я на този, който има десетте мнаси.
- ²⁵ (Рекоха му: Господарю, той има вече десет мнаси!)
- ²⁶ Казвам ви, че на всеки, който има, ще се даде; а от този, който, няма, от него ще се отнеме и това, което има.
- ²⁷ А ония мои неприятели, които не искаха да царувам над тях, доведете ги тука и посечете ги пред мене.
- ²⁸ И като изрече това, Исус вървеше напред, възлизайки за Ерусалим.
- ²⁹ И когато се приближи до Витфагия и Витания, до хълма наречен Елеонски, прати двама от учениците и рече им:
- ³⁰ Идете в селото, което е насреща ви, в което като влизате ще намерите едно осле, вързано, което никой човек не е възсядал; отвържете го и го докарайте.
- ³¹ И ако някой ви попита: Защо го отвързвате? кажете така: На Господа трябва.
- ³² И изпратените отидоха и намериха както им беше казал.
- ³³ И като отвързаха ослето, рекоха стопаните му: Защо отвързвате ослето?
- ³⁴ А те казаха: На Господа трябва.
- ³⁵ И докараха го при Исуса; и като намятаха дрехите си на ослето, качиха Исуса.

- 36** И като вървеше Той, людетe постилаха дрехите си по пътя.
- 37** И когато вече се приближаваше до превалата на Елеонския хълм, цялото множество ученици почнаха да се радват и велегласно да славят Бога за всичките велики дела, които бяха видели, казвайки:
- 38** Благословен Царят, Който иде в Господното име; мир на небето, и слава във висините!
- 39** А някои от фарисеите между народа Му рекоха: Учителю, смъмри учениците Си.
- 40** И Той в отговор рече: Казвам ви, че ако тия млъкнат, то камъните ще извикат.
- 41** И като се приближи и видя града, плака за него и каза:
- 42** Да беше знаел ти, да! ти, поне в този [твой] ден, това което служи за мира ти! но сега е скрито от очите ти.
- 43** Защото ще дойдат върху тебе дни, когато твоите неприятели ще издигнат окопи около тебе, ще те обсадят, ще те отеснят отвред,
- 44** и ще те разорят и ще избият жителите ти в тебе и няма да оставят в тебе камък на камък; защото ти не позна времето, когато беше посетен.
- 45** И като влезе в храма, почна да изпъжда ония, които продаваха; и казваше им:
- 46** Писано е: "И домът Ми ще бъде молитвен дом": а вие го направихте "разбойнически вертеп".
- 47** И поучаваше всеки ден в храма. А главните свещеници, книжниците и народните първенци се стараеха да Го погубят;
- 48** Но не намериха какво да сторят, понеже всичките люде бяха прилепнали при Него да Го слушат.

ГЛАВА 20

И в един от дните, когато Той поучаваше людетe в храма и проповядваше благовестието, надойдоха главните свещеници и книжниците със старейшините и Му рекоха:

- 2** Кажи ни с каква власт правиш това? или, кой е онзи, който Ти е дал тази власт?
- 3** И в отговор им рече: Ще ви задам и Аз един въпрос, и отговорете Ми:
- 4** Иоановото кръщение от небето ли беше, или от човеците?
- 5** А те разискваха помежду си, думайки: Ако речем: От небето, ще каже: Защо го не повярвахте?
- 6** Но ако речем: От човеците, всичките люде ще ни убият с камъни, защото са убедени, че Иоан беше пророк.
- 7** И отговориха, че не знаят от къде беше.
- 8** Тогава Исус им рече: Нито Аз ви казвам с каква власт правя това.
- 9** И почна да говори на людетe тази притча: Един човек насади лозе, даде го под наем на земеделци, и отиде в чужбина за дълго време.
- 10** И във време на беритбата прати един слуга при земеделците за да му дадат от плода на лозето; но земеделците го биха и отпратиха го празен.
- 11** И изпрати друг слуга; а те и него биха, срамно го оскърбиха, и го отпратиха празен.
- 12** Изпрати и трети; но те и него нараниха и изхвърлиха.
- 13** Тогава стопанинът на лозето рече: Що да сторя? Ще изпратя любезния си син;

може него да почетат.

14 Но земеделците, като го видяха, разискаха помежду си, като думаха: Това е наследникът; нека го убием, за да стане наследството наше.

15 Изхвърлиха го вън от лозето и го убиха. И тъй, какво ще им стори стопанинът на лозето?

16 Ще дойде и ще погуби тия земеделци, и ще даде лозето на други. А като чува това рекоха: Дано не бъде!

17 А той ги погледна и рече: Тогава що значи това, което е писано: "Камъкът, който отхвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъла"?

18 Всеки, който падне върху този камък, ще се смаже, а върху когото падне, ще го пръсне.

19 И в същия час книжниците и главните свещеници се стараеха да турят ръце на Него, защото разбраха, че Той каза тая притча против тях, но се бояха от народа.

20 И като Го наблюдаваха, пратиха издебници, които се преструваха, че са праведни, за да уловят някоя Негова дума, тъй щото да Го предадат на началството и на властта на управителя.

21 И те Го попитаха, казвайки: Учителю, знаем, че право говориш и учиш, и у Тебе няма лицеприятие, но учиш Божия път според истината;

22 право ли е за нас да даваме данък на Кесаря, или не?

23 А Той разбра лукавството им, и рече им:

24 Покажете ми един динарий. Чий образ и надпис има? И [в отговор] казаха: Кесарев.

25 А Той рече: Тогава отдавайте Кесаревото на Кесаря, а Божието на Бога.

26 И не можаха да уловят нещо в думата пред народа; и, зачудени на отговора Му, млъкнаха.

27 Тогава се приближиха някои от садукееите, които твърдят, че няма възкресение, и Го попитаха, казвайки:

28 Учителю, Моисей ни е писал: "Ако умре на някого брат му, който е женен, но е бездетен, брат му да вземе жената и да въздигне потомък на брата си".

29 А имаше седмина братя; и първият взе жена и умря бездетен.

30 И вторият и третият я взеха;

31 така също и седмината я взеха и умряха без да оставят деца.

32 А после умря и жената.

33 И тъй, във възкресението, на кого от тях ще бъде жена? защото и седмината я имаха за жена.

34 А Исус им рече: Човеците на този свят се женят и се омъжват;

35 а ония, които се удостоят да достигнат онзи свят и възкресението от мъртвите, нито се женят нито се омъжват.

36 И не могат вече да умрат, понеже са равни на ангелите; и, като участници на възкресението, са чада на Бога.

37 А че мъртвите биват възкресени, това и Моисей показа в мястото дето писа за къпината, когато нарече Господа "Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов".

38 Но Той не е Бог на мъртвите, а на живите; защото за Него всички са живи.

39 А някои от книжниците в отговор рекоха: Учителю, Ти добре каза.

40 Защото не смееха вече за нищо да Го попитат.

- ⁴¹ И рече им: Как казват, че Христос е Давидов син?
- ⁴² Защото сам Давид казва в книгата на псалмите: - Рече Господ на моя Господ:
Седи отдясно Ми.
- ⁴³ Докле положи враговете Ти за Твое подножие.
- ⁴⁴ И тъй, Давид Го нарича Господ; тогава как е негов син?
- ⁴⁵ И когато слушаха всичките люде, Той рече на учениците Си:
- ⁴⁶ Пазете се от книжниците, които обичат да ходят пременени, и обичат поздравя по пазарите, първите столове в синагогите, и първите места по угощенията;
- ⁴⁷ които изпояждат домовете на вдовиците, и за показ принасят дълги молитви. Те ще получат по-голямо осъждане.

ГЛАВА 21

- К**ато подигна очи, Исус видя богатите, че пускат даровете си в съкровищницата.
- ² А видя и една бедна вдовица, че пускаше там две лепти {2 лепти са равни на 2 1/2 стотинки.}
- ³ И рече: Истина ви казвам, че тая бедна вдовица пусна повече от всички;
- ⁴ защото всички тия пуснаха в даровете [за Бога] от излишъка си; а тая от немотията си пусна целия имот, що имаше.
- ⁵ И когато някои говореха за храма, че е украсен с хубави камъни и с посветени приноси, рече:
- ⁶ Ще дойдат дни, когато от това, което гледате, няма да остане тук камък, който да се не срине.
- ⁷ И попитаха Го казвайки: Учителю, а кога ще бъде това? и какъв ще бъде белегът, когато предстои да стане това?
- ⁸ А той каза: Внимавайте да не ви заблудят; защото мнозина ще дойдат в Мое име и ще казват: Аз съм Христос, и, че времето е наближило. Да не отидете подир тях.
- ⁹ И когато чуете за войни и размирици, да не се уплашите; защото тия неща трябва първо да станат, но не е веднага свършекът.
- ¹⁰ Тогава им каза: Народ, ще се повдигне против народ, и царство против царство;
- ¹¹ и ще има големи трусове, и в разни места глад и мор; ще има и ужаси и големи знамения от небето.
- ¹² А преди да стане всичко това ще турят ръце на вас и ще ви изгонят, като ви предадат на синагоги и в тъмници, и ще ви извеждат пред царе и пред управители поради Моето име.
- ¹³ Това ще ви служи за свидетелство.
- ¹⁴ И тъй, решете в сърцата си да не обмисляте предварително що да отговаряте;
- ¹⁵ защото Аз ще ви дам тъй мъдро да отговорите {Гръцки: Уста и мъдрост.}, щото всичките ви противници ще бъдат безсилни да ви противостоят или противоречат.
- ¹⁶ И ще бъдете предадени и даже от родители и братя, от роднини и приятели; и ще умъртвят някои от вас.
- ¹⁷ И ще бъдете мразени от всички поради Моето име.
- ¹⁸ Но и косъм от главата ви няма да загине.
- ¹⁹ Чрез твърдостта си ще придобиете душите си.
- ²⁰ А когато видите Ерусалим, че е заобиколен от войски, това да знаете, че е

наближило запусъването му.

21 Тогава ония, които са в Юдея, нека бягат в планините, и които са всред града нека да излязат вън, а които са в околностите да не влизат в него.

22 Защото това са дни на въздаяние, за да се изпълни всичко което е писано.

23 Горко на непразните и на кърмачките, през ония дни! защото ще има голямо бедствие в страната, и гняв върху тия люде.

24 Те ще паднат под острието на ножа, и ще бъдат откарани в плен по всичките народи; и Ерусалим ще бъде тъпкан от народите, докле се изпълнят времената на езичниците.

25 И ще станат знамения в слънцето, в луната и в звездите, а по земята бедствие на народите, като ще бъдат в недоумение поради бученето на морето и вълните.

26 Човеците ще примират от страх и от очакване онова, което ще постигне вселената, защото небесните сили ще се разклатят.

27 И тогава ще видят Човешкия Син идещ в облак със сила и голяма слава.

28 А когато почне да става това, изправете се и подигнете главите си, защото изкуплението ви наближава.

29 И каза им притча: Погледнете смоковницата и всичките дървета.

30 Когато вече покарат, вие, като видите това, сами знаете, че лятото е вече близо.

31 Също така и вие, когато видите, че става това, да знаете, че е близо Божието царство.

32 Истина ви казвам, че това поколение няма да премине докле не се сбъдне всичко това.

33 Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат.

34 Но внимавайте на себе си, да не би да натегнат сърцата ви от преяждане, пиянство и житейски грижи, и ви постигне оня ден внезапно като примка;

35 защото така ще дойде върху всички, които живеят по лицето на цялата земя.

36 Но бдете всякога, и молете се, за да сполучите да избегнете всичко, което предстои да стане, и да стоите пред Човешкия Син.

37 И всеки ден Той поучаваше в храма; а всяка нощ излизаше и нощуваше на хълма наречен Елеонски.

38 И всичките люде подраняваха при Него да Го слушат.

ГЛАВА 22

А наближаваше празникът на безквасните хлябове, който се нарича Пасха.

2 И главните свещеници и книжниците обмисляха как да го умъртвят; защото се бояха от людете.

3 Тогава влезе Сатана в Юда, наречен Искарот, който беше от числото на дванадесетте;

4 и той отиде и се сговори с главните свещеници и началниците на стражата как да им Го предаде.

5 И те се зарадваха, и се обещаха да му дадат пари.

6 И той се съгласи, и търсеше сгоден случай да Го предаде, когато би отсъствувало множеството.

7 И настана денят на безквасните хлябове, когато трябваше да жертвуват пасхата.

- ⁸ И прати Исус Петра и Иоана, и рече: Идете и ни пригответе, за да ядем пасхата.
- ⁹ А те Му казаха: Где искаш да приготвим?
- ¹⁰ А той им рече: Ето, като влезете в града, ще ви срещне човек, който носи стомна с вода; идете подир него в къщата, в която влезе,
- ¹¹ и речете на стопанина на къщата: Учителят ти казва: Где е приемната стая, в която ще ям пасхата с учениците Си?
- ¹² И той ще ви посочи голяма горна стая, постлана; там пригответе.
- ¹³ И като отидоха, намериха както им беше казал; и приготвиха пасхата.
- ¹⁴ И като дойде часът, Той седна на трапезата, и апостолите с Него.
- ¹⁵ И рече им: Твърде много съм желал да ям тази пасха с вас преди да пострадам;
- ¹⁶ защото ви казвам, че няма вече да я ям докле се не изпълни в Божието царство.
- ¹⁷ И като прие чаша, благодари и рече: Вземете това и разделете го помежду си;
- ¹⁸ защото ви казвам, че няма вече да пия от плода на лозата, докато не дойде Божието царство.
- ¹⁹ И взе хляб, и, като благодари, разчупи го, даде им, и рече: Това е Моето тяло, което за вас се дава; това правете за Мое възпоминание.
- ²⁰ Така взе и чашата подир вечерята, и рече: Тази чаша е новият завет в Моята кръв, която за вас се пролива.
- ²¹ Но, ето, ръката на този, който Ме предава, е с Мене на трапезата.
- ²² Защото Човешкият Син наистина отива според както е било определено; но горко на този човек, чрез когото се предава!
- ²³ И те почнаха да се питат помежду си, кой ли от тях ще е този, който ще стори това.
- ²⁴ Стана още и препирня помежду им, кой от тях се счита за по-голям.
- ²⁵ А Той им рече: Царете на народите господаруват над тях, и тия, които ги владеят се наричат благодетели.
- ²⁶ Но вие недейте така; а по-големият между вас нека стане като по-младият, и който началствува - като онзи, който слугува.
- ²⁷ Защото кой е по-голям, този, който седи на трапезата ли, или онзи, който слугува? Не е ли този, който седи на трапезата? Но Аз съм сред вас, като онзи, който слугува.
- ²⁸ А вие сте ония, които устояхте с Мене в Моите изпитни.
- ²⁹ Затова, както Моят Отец завещава царство на Мене, а Аз завещавам на вас,
- ³⁰ да ядете и да пиете на трапезата Ми в Моето царство; и ще седнете на престола да съдите дванадесетте Израилеви племена.
- ³¹ [И рече Господ]: Симоне, Симоне, ето, Сатана ви изиска всички, за да ви пресее като жито;
- ³² но Аз се молих за тебе, да не ослабне твоята вяра; и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си.
- ³³ Петър Му рече: Господи, готов съм да отида с Тебе и в тъмница и на смърт.
- ³⁴ А Той рече: Казвам Ти, Петре, петелът няма да пее днес, докато не си се отрекъл три пъти, че Ме не познаваш.
- ³⁵ И рече им: Когато ви пратих без кесия, без торба и без обуца, останахте ли лишени от нещо? А те казаха: От нищо.
- ³⁶ И рече им: Но сега, който няма кесия, нека я вземе, така и торба; и който няма

кесия, нека продаде дрехата си и нека си купи нож;

³⁷ защото ви казвам, че трябва да се изпълни в Мене и това писание. "И към беззаконници биде причислен" защото писаното за Мене приближава към своето изпълнение.

³⁸ И те рекоха: Господи, ето тука има два ножа. А Той им рече: Доволно е.

³⁹ И излезе да отиде по обичая Си на Елеонския хълм; подир Него отидоха и учениците.

⁴⁰ И като се намери на мястото, рече им: Молете се да не паднете в изкушение.

⁴¹ И Той се отдели от тях колкото един хвърлей камък, и, като коленичи, молеше се, думайки:

⁴² Отче, ако щеш, отмини Ме с тази чаша; обаче, не Моята воля, но Твоята да бъде.

⁴³ И яви Му се ангел от небето и Го укрепяваше.

⁴⁴ И като беше на мъка, молеше се по-усърдно; и потта Му стана като големи капки кръв, които капеха на земята.

⁴⁵ И като стана от молитвата, дойде при учениците и ги намери заспали от скръб; и рече им:

⁴⁶ Защо спите? Станете и молете се, за да не паднете в изкушение.

⁴⁷ Докато още говореше, ето едно множество; и този който се наричаше Юда, един от дванадесетте, вървеше пред тях; и приближи се до Исуса, за да Го целуне.

⁴⁸ А Исус му рече: Юдо, с целувка ли предаваш Човешкия Син?

⁴⁹ И тия, които бяха около Исуса, като видяха какво щеше да стане, рекоха: Господи, да ударим ли с нож?

⁵⁰ И един от тях удари слугата на първосвещеника и му отсече дясното ухо,

⁵¹ А Исус проговори, казвайки: Оставете до тука; и допря се до ухото му и го изцели.

⁵² А на дошлите против Него главни свещеници, началници на храмовата стража и на старейшините Исус рече: Като срещу разбойник ли сте излезли с ножове и сопи?

⁵³ Когато бях всеки ден с вас в храма, не простряхте ръце против Мене. Но сега е вашият час и на властта на тъмнината.

⁵⁴ И като Го хванаха, заведоха Го, и въведоха Го в къщата на първосвещеника. А Петър вървеше подире издалеч.

⁵⁵ И когато бяха наклали огън наред двора и бяха насядали около него, то и Петър седна между тях.

⁵⁶ И една слугиня, като го видя седнал до пламъка, вгледа се в него и рече: И тоя беше с Него.

⁵⁷ А той се отрече, казвайки: Жено, не Го познавам.

⁵⁸ След малко друг го видя и рече: И ти си от тях. Но Петър рече: Човече, не съм.

⁵⁹ И като се мина около един час, друг някой настоятелно казваше: Наистина и той беше с Него; защото е галилеянин.

⁶⁰ А Петър рече: Човече, не зная що казваш. И на часа, докато още говореше, един петел изпя.

⁶¹ И Господ се обърна та погледна Петра. И Петър си спомни думата на Господа, как му беше казал: Преди да пропее петелът днес, ти три пъти ще се отречеш от Мене.

⁶² И излезе вън та плака горко.

⁶³ И мъжете, които държаха Исуса, ругаеха Го и Го биеха,

⁶⁴ и като Го закриваха [удряха Го по лицето и] питаха Го, казвайки: Познай Кой Те

удари.

⁶⁵ И много други хули изговориха против Него.

⁶⁶ И като се разсъмна, събраха се народните старейшини, главни свещеници и книжници, и Го заведоха в синедриона си и Му рекоха:

⁶⁷ Ако си Ти Христос, кажи ни. А Той рече: Ако ви кажа, няма да повярвате;

⁶⁸ и ако ви задам въпрос, не ще отговорите.

⁶⁹ Но отсега нататък Човешкият Син ще седи отдясно на Божията сила.

⁷⁰ И те всички казаха: Тогава Божият Син ли си Ти? А Той им рече: Вие право казвате; защото съм.

⁷¹ А те рекоха: Каква нужда имаме вече от свидетелство? защото сами ние чухме от устата Му.

ГЛАВА 23

Тогава цялото множество техни хора стана и Го заведе при Пилата.

² И почнаха да Го обвиняват, казвайки: Намерихме този, че развращава народа ни, забранява да се дава данък на Кесаря, и казва за Себе Си, че е Христос Цар.

³ А Пилат Го попита, думайки: Ти ли си Юдейският цар? А Той в отговор му каза: Ти право казваш.

⁴ И Пилат рече на главните свещеници и на народа: Аз не намирам никаква вина в Тоя човек.

⁵ А те по-настойчиво казваха: Той вълнува людете, понеже поучава по цяла Юдея, като е почнал от Галилея и е следвал даже до тук.

⁶ А Пилат, като чу това, попита дали е галилеянин човекът.

⁷ И като узна, че е от Иродовата област, изпрати Го до Ирода, който беше през тия дни в Ерусалим.

⁸ А Ирод, като видя Исуса, много се зарадва, защото отдавна желаше да Го види, понеже бе слушал за Него; и надяваше се да види някое знамение от Него.

⁹ И запитваше Го с много думи; но Той нищо не му отговори.

¹⁰ А главните свещеници и книжниците стояха и силно Го обвиняваха.

¹¹ Но Ирод с войниците си, презирайки Го, след като Му се поруга; облече Го във великолепна дреха, и Го прати обратно на Пилата.

¹² В същия ден Ирод и Пилат се сприятелиха помежду си; защото преди това враждуваха един против друг.

¹³ Тогава Пилат свика главните свещеници, началници и народа, и рече им:

¹⁴ Доведохте ми Тоя човек като един, който развращава людете; но, ето, аз Го разпитах пред вас, и не намерих в Тоя човек никаква вина относно онова, за което Го обвинявате.

¹⁵ Нито пък Ирод намерил; защото Го е изпратил обратно до нас; и ето, Той не е сторил нищо, което заслужава смъртно наказание.

¹⁶ И тъй, като Го накажа, ще Го пусна.

¹⁷ [А той се задължаваше да им пуца на всеки празник по един затворник].

¹⁸ Но те всички едногласно изкрещяха, казвайки: Махни Този и пусни ни Варава.

¹⁹ (който, за някаква размирица, станала в града, и за убийство, бе хвърлен в тъмница).

- 20** И Пилат пак им извика, като желаше да пусне Исуса.
- 21** А те крещяха, казвайки: Разпни Го! разпни Го!
- 22** А той трети път им каза: Че какво зло е сторил Той? Аз не намирам в Него нищо за което да заслужава смърт; и тъй, като Го накажа, ще Го пусна.
- 23** Но те настояваха със силни гласове, искайки да бъде разпнат; и техните гласове надделяха.
- 24** И Пилат реши да изпълни искането им:
- 25** пусна онзи, когото искаха, който за размирица и убийство бе хвърлен в тъмница; а Исус предаде на волята им.
- 26** И когато Го поведоха, хванаха някого си Симона киринеец, който се връщаше от нива, и сложиха на него кръста, за да го носи подир Исуса.
- 27** И след Него вървяха голямо множество от народ и от жени, които плачеха за Него.
- 28** А Исус се обърна към тях и рече: Дъщери ерусалимски, недейте плака за Мене, но плачете за себе си и за чадата си;
- 29** защото, ето идат дни, когато ще рекат: Блажени неплодните, и утробите, които не са раждали, и съците, които не са кърмили.
- 30** Тогава ще почнат да казват на планините: Паднете върху нас, и на хълмовете: Покрийте ни.
- 31** Защото, ако правят това със суровото дърво, какво ще правят със сухото?
- 32** И с него караха и други двама които бяха злодейци, за да ги погубят.
- 33** И когато стигнаха на мястото наречено Лобно, там разпнаха Него и злодейците единия отдясно Му, а другия отляво.
- 34** А Исус каза: Отче, прости им, защото не знаят какво правят. И като разделиха дрехите Му, хвърлиха жребие за тях.
- 35** И людете стояха та гледаха. Още и началниците Го ругаеха, казвайки: Други е избавил; нека избави Себе Си, ако Този е Божият Христос, Неговият Избраник.
- 36** Тоже и войниците Му се подиграваха, като се приближаваха и Му поднасяха оцет, и казваха:
- 37** Ако си Юдейският Цар, избави Себе Си.
- 38** А над Него имаше и надпис: Тоя е Юдейският Цар.
- 39** И един от обесените злодейци Го хулеше, казвайки: Нали си Ти Христос? Избави Себе Си и нас!
- 40** А другият в отговор го смъмра, като каза: Ни от Бога ли се не боиш ти, който си под същото осъждение?
- 41** И ние справедливо сме осъдени, защото получаваме заслуженото от това, което сме сторили; а Този не е сторил нищо лошо.
- 42** И каза: [Господи] Исусе, спомни си за мене, когато дойдеш в Царството Си.
- 43** А [Исус] му рече: Истина ти казвам, днес ще бъдеш с Мене в рая.
- 44** А беше вече около шестият час, и тъмнина покриваше цялата земя до деветия час,
- 45** като потъмня слънцето; и завесата на храма се раздра през средата.
- 46** И Исус извика със силен глас и рече: Отче в Твоите ръце предавам духа Си. И това като рече, издъхна.
- 47** И стотникът като видя станалото, прослави Бога, като каза: Наистина Този човек бе праведен.

48 А всичките множества, надошли на това зрелище, като виждаха какво стана, връщаха се биещи се в гърди.

49 А всичките Негови познайници и жените, които бяха дошли подир Него от Галилея, стояха надалеч и гледаха това.

50 И ето, един човек на име Иосиф, който беше съветник, човек добър и праведен,

51 който не беше се съгласил с намерението и делото им, - от юдейския град Ариматея, човек, който очакваше Божието царство, -

52 той отиде при Пилата и поиска Исусовото тяло.

53 И като го сне, обви го с плащаница, и положи го в гроб изсечен в скала, гдето никой не бе още полаган.

54 И беше пригответелен ден, и съботата настъпваше.

55 И жените, които бяха дошли с Него от Галилея, вървяха изподире и видяха гроба и как беше положено тялото Му.

56 И като се върнаха, приготвиха аромати и миро; и в съботата си почиваха според заповедта.

ГЛАВА 24

А в първия ден на седмицата, сутринта рано, жените дойдоха на гроба, носещи ароматите, които бяха приготвили.

2 И намериха камъка отвален от гроба.

3 И като влязоха, не намериха тялото на Господа Исуса.

4 И когато бяха в недоумение за това, ето застанаха пред тях двама мъже с ослепително облекло.

5 И обзети от страх, те наведоха лицата си до земята; а мъжете им рекоха: Защо търсите живия между мъртвите?

6 Няма Го тука, но възкръсна. Спомнете си какво ви говореше, когато беше още в Галилея,

7 като казваше, че Човешкият Син трябва да бъде предаден в ръцете на грешни човеци, да бъде разпнат, и в третия ден да възкръсне.

8 И спомниха си думите Му.

9 И като се върнаха от гроба, известиха всичко това на единадесетте и на всичките други.

10 А бяха Магдалина Мария, и Иоанна, и Мария Якововата майка и другите жени с тях, които казаха тия неща на апостолите.

11 А тия думи им се видяха като празни приказки, и не вярваха.

12 А Петър стана и изтича на гроба, и, като надникна, видя саваните сложени отделно; и отиде у дома си, чудейки се за станалото.

13 И, ето, в същия ден двама от тях отиваха в едно село на име Емаус, шестдесет стадии {Около 11 километра.} далеч от Ерусалим.

14 И те се разговаряха помежду си за всичко онова що бе станало.

15 И като се разговаряха и разискваха, сам Исус се приближи и вървеше с тях;

16 но очите им се удържаха да Го не познаят.

17 И рече им: Какви са тия думи, които разменят помежду си, като пътувате? И те се спряха натъжени.

- 18 И един от тях, на име Клеопа, в отговор Му рече: Само Ти ли си пришелец в Ерусалим и не знаеш станалото там тия дни?
- 19 И рече им: Кое? А те му рекоха: Станалото с Исуса Назарянина, Който бе пророк, силен в дело и в слово пред Бога и пред всичките люде;
- 20 и как нашите главни свещеници и началници Го предадоха да бъде осъден на смърт и Го разпнаха.
- 21 А ние се надявахме, че Той е Онзи, Който ще избави Израиля. И освен всичко това, вече е трети ден откак стана това.
- 22 При туй и някои жени измежду нас ни смаяха, които като отишли отзарана на гроба,
- 23 и не намерили тялото Му, дойдоха и казаха, че видели и видение на ангели, които казали, че Той бил жив.
- 24 И някои от ония, които бяха с нас, отидоха на гроба, и намериха тъй както рекоха жените; а Него не видели.
- 25 И Той им рече: О несмислени и мудни по сърце да вярвате всичко, което са говорили пророците!
- 26 Не трябваше ли Христос да пострада така и да влезе в славата Си?
- 27 И като почна от Моисея и от всичките пророци, тълкуваше им писаното за Него във всичките писания.
- 28 И приближиха селото, в което отиваха; Той се държеше, като че отива по-надалеч.
- 29 Но те Го нудеха, казвайки: Остани с нас, защото е привечер, и денят вече е превалил. И Той влезе да остане с тях.
- 30 И като седна с тях на трапезата, взе хляба и благослови, разчупи и даде им.
- 31 И очите им се отвориха и Го познаха; а Той стана невидим за тях.
- 32 И рекоха помежду си: Не гореше ли в нас сърцето, когато ни говореше по пътя и когато ни тълкуваше писанията?
- 33 И в същия час станаха и се върнаха в Ерусалим, гдето намериха събрани единадесетте и тия, които бяха с тях,
- 34 които и казаха: Господ наистина възкръснал и се явил на Симона.
- 35 Те пък разправиха станалото по пътя, и как Го познаха, когато разчупваше хляба.
- 36 И когато говореха за това, сам Исус застана посред тях и каза им: Мир вам!
- 37 А те се стреснаха и се уплашиха, като мислеха, че виждат дух.
- 38 И Той им рече: Защо се смущавате? и защо се пораждат такива мисли в сърцата ви?
- 39 Погледнете ръцете Ми и нозете Ми, че съм Аз същият; попишайте Ме и вижте, защото дух няма мяса и кости, както виждате, че Аз имам.
- 40 И като рече това, показа им ръцете и нозете Си.
- 41 Но понеже те от радост още не вярваха и се чудеха, Той рече: Имате ли тук нещо за ядене?
- 42 И дадоха Му част от печена риба [и меден сок].
- 43 И взе та яде пред тях.
- 44 И рече им: Тия са думите, които ви говорих, когато бях още с вас, че трябва да се изпълни всичко, което е писано за Мене в Моисеевия закон, в пророците и в псалмите.
- 45 Тогава им отвори ума, за да разберат писанията.

- ⁴⁶ И рече им: Така е писано, че Христос трябва да пострада и да възкръсне от мъртвите в третия ден,
- ⁴⁷ и че трябва да се проповядва в Негово име покаяние и прощение на греховете между всичките народи, като се започне от Ерусалим.
- ⁴⁸ Вие сте свидетели на това.
- ⁴⁹ И, ето, Аз изпращам върху вас обещанието на Отца Ми; а вие стойте в града [Ерусалим] докато се облечете със сила от горе.
- ⁵⁰ И ги заведе до едно място срещу Витания; и дигна ръцете Си да ги благослови
- ⁵¹ И като ги благославяше, отдели се от тях, и се възнесе на небето.
- ⁵² И те Му се поклониха, и върнаха се в Ерусалим с голяма радост;
- ⁵³ и бяха постоянно в храма [хвалещи и] благославящи Бога. [Амин].

For other languages please go to www.wordproject.org